

Povstaňme ke službě

Ruhi Institut

Kniha 2

Povstaňme ke službě

Ruhi Institut

Knihy v této řadě:

Níže jsou uvedeny tituly, které jsou v současné době dostupné v řadě publikací, které vytvořil Ruhi institut. Knihy jsou určeny k tomu, aby byly používány jako hlavní posoupnost kurzů v systematickém úsilí posílit schopnost mládeže a dospělých sloužit svým komunitám. Ruhi institut rovněž vyvíjí řadu kurzů, které rozšíří Knihu 3, jež je určena ke školení učitelů Bahá'í dětských hodin jakož i další materiál z Knihy 5 pro přípravu animátorů skupin juniorské mládeže. Tyto kurzy jsou též uvedeny v seznamu níže. Je nutno poznamenat, že seznam titulů se může postupně měnit s tím, jak budou růst zkušenosti s prací v terénu, a rozšiřovat s tím, jak bude stále více částí osnov, které jsou nyní ve vývoji, dosahovat stadia, kdy mohou být zveřejněny k všeobecnému použití.

- Knihy 1 *Úvahy o životě ducha.*
- Knihy 2 *Povstaňme ke službě*
- Knihy 3 *Vedení dětských hodin - stupeň 1*
Vedení dětských hodin - stupeň 2 (rozšiřující kurz)
Vedení dětských hodin - stupeň 3 (rozšiřující kurz)
Vedení dětských hodin - stupeň 4 (rozšiřující kurz)
- Knihy 4 *Dvojí Projev*
- Knihy 5 *Uvolňování schopností juniorské mládeže*
- Knihy 6 *Učení Víry*
- Knihy 7 *Společně kráčíme po stezce služby*
- Knihy 8 *Bahá'u'lláhova Smlouva*
- Knihy 9 *Získáváme pohled z historické perspektivy*
- Knihy 10 *Budování životem kypících společenství*
- Knihy 11 *Hmotné prostředky*
- Knihy 12 *Rodina a společenství*
- Knihy 13 *Zapojování se do společenské činnosti*
- Knihy 14 *Účast ve veřejném diskurzu*

Copyright © 2006, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.5.PE published in July 2025
Printed in the Czech Republic

Originally published in Spanish as *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-0-3

Permission for a limited printing of this book in Czech has been granted to Správní rada středisek vzdělávání by the Ruhi Institute.

Instituto Ruhí
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Sitio web: www.ruhi.org

Obsah

Několik myšlenek pro školitele	v
Radost z učení Víry	1
Povznášející rozhovory	17
Témata k prohlubování znalostí o Víře	37

Několik myšlenek pro školitele

Jedná se o druhou knihu hlavní posloupnosti kurzů pořádaných Ruhi institutem. Kniha se zabývá schopnostmi, které nám umožňují přispívat k vedení smysluplného a povznášejícího rozhovoru. Konkrétní čin služby, na nějž se tato kniha zaměřuje, je popisován ve třetím oddílu. Žijeme ve světě, jehož společenské vazby jsou rozervávány mocnými silami. Stane-li se navštěvování domovů přátel a sousedů za účelem prozkoumávání témat, které mají pro život společnosti zásadní význam, výrazným rysem kultury, může toto navštěvování vést k nápravě některých neduhů způsobovaných rostoucí izolovaností. Tento oddíl svědčí o tom, že takto vytvářené přátelské vazby slouží k posilování procesu budování životem kypících a harmonických společenství.

Trvale udržitelný program navštěvování domovů lidí v nějakém sousedství nebo vesnici si vyžaduje jistou míru organizovanosti. Výrazným rysem této organizovanosti je určité jádro oddaných přátel, kteří jsou podporováni příslušnými správními institucemi a agenturami. Až bude školitel provázet účastníky kurzu touto knihou, měl by mít na paměti, že je připravuje k tomu, aby se do takového trvalého úsilí sami zapojovali. Návštěvy, které jsou pro ně v rámci jejich studia pořádány, by měly vést k tomu, aby se zavázali se tohoto úsilí každý rok účastnit, jelikož to patří k důležitému aspektu života služby.

Navštěvování domovů za výslovným cílem prozkoumávání témat duchovního a společenského významu jasně obohacuje kulturu určitého společenství. Stejně důležitá je v tomto ohledu celá řada neformálních diskusí, ke kterým dochází doma, na pracovišti, ve škole i na tržišti. Občasné prokládání každodenních rozhovorů různými duchovními principy představuje tedy schopnost, která si zaslouží pozornost. Na rozvíjení této schopnosti se zaměřuje druhý oddíl, a tím pokládá základ ke studiu, které bude probíhat ve třetím oddílu.

Mají-li být naše rozhovory s přáteli a sousedy povznášející, musíme být schopni své styky s nimi prodat radostí. Tomuto tématu se věnuje první oddíl zvaný „Radost z učení Víry“. Ve všech činech služby, které nám Ruhi institut doporučuje, je v podstatě obsažen princip, že se s ostatními lidmi dělíme o perly božské moudrosti, které objevujeme v oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení. Studium prvního oddílu má zvýšit povědomí o radosti, která je této činnosti vlastní. Účastníci kurzu jsou v několika částech žádáni o to, aby přemýšleli o Slově Božím a o tom, jaké je to požehnání se o ně dělit s ostatními. V tomto oddílu se budeme zamýšlet nad tím, že se z tohoto činu rodí radost, která nám umožňuje přidávat do kroku při našem kráčení po stezce služby. I když jsme o této hluboké duchovní pravdě zcela přesvědčeni, může se přesto stát, že o radost z učení Víry přijdeme, pokud nebudeme přemýšlet o vlastnostech a postojích, jimiž se služba musí vyznačovat. Tyto vlastnosti a postoje budou tématem diskuse v mnoha následujících knihách této posloupnosti, ale zde jich budeme zkoumat pouze několik, a to počínaje vlastností odpoutání probírané v části 7. Výběr několika citátů z Bahá'í Spisů tvoří základ pro přemýšlení nad touto vlastností, která je nezbytná k tomu, aby se vnějším faktorům nepodařilo oslabit radost ze služby. Důležité je, aby si účastníci kurzu ze svého studia neodnášeli mylnou představu, že odpoutání znamená lhotejnou odměřenost

nebo nedostatek zájmu. Musíme se neustále usilovat o to, abychom zintenzivňovali své úsilí a zvyšovali účinnost své služby, když se snažíme dosahovat stále lepších výsledků. To si vyžaduje odpovídající porozumění povaze našeho úsilí, a právě tomuto tématu se věnuje část 8. Optimismus a vděčnost patří ke dvěma postojům, které mají pro stezku služby zásadní význam. Tyto dva postoje budou stručně probírány v další i poslední části.

Druhý oddíl knihy nazvaný „Povznášející rozhovory“ se zaměřuje na schopnost povznášet úroveň neformálního rozhovoru tím, že budeme, pokud to příležitost dovolí, odkazovat na duchovní zásady. Oddíl se skládá z řady krátkých výkladů na různá témata. I když se nejedná o přesné citáty, vycházejí přesto z ‘Abdu’l-Baháových promluv a obsahují mnoho slov a obrátů, které používal On. Tyto výroky mají univerzální platnost a hovoří o vytoužených cílech a obavách lidí, kteří pocházejí ze všech možných prostředí. Doufáme, že při studiu těchto výroků získají účastníci kurzu inspiraci ze způsobu, jakým ‘Abdu’l-Bahá vysvětloval duchovní principy a osvojí si návyk k Němu vzhlížet, když se budou snažit objevovat perly, které leží v oceánu Bahá’u’lláhova Zjevení, porozumět významu a důsledkům učení Jeho Otce a štědre se o ně dělit s ostatními.

K dosažení cíle tohoto oddílu by měla být účastníkům kurzu dána příležitost si každým výkladem několikrát projít, určit pořadí myšlenek a procvičit se v pronášení oněch výkladů do té míry, dokud jim uvedené myšlenky nepřejdou do krve natolik, že je budou moci vyjadřovat přirozeně. Někteří lidé se nejprve budou tyto výklady učit v podstatě nazpaměť a opakovat si je víceméně tak, jak byly v daném oddílu zveřejněny. Něco takového se dá očekávat. Až se prohloubí ve svých znalostech o Víře a až získají více zkušeností, otevře se jim mnohem rozsáhlejší šíře témat, která jsou v této Víře obsažena, a osvojí si mnohem bohatší slovní zásobu, což se projeví i v jejich stycích s ostatními. Školitel by měl dospět k poznání, že by se v této fázi mělo úsilí zaměřovat na dva cíle: na určitou lehkost při vysvětlování tohoto učení a na soulad s ‘Abdu’l-Baháovým myšlením.

Až se členové skupiny naučí představovat obsah všech těchto výkladů, přejdou k jiné aktivitě, v níž jsou vybízeni k tomu, aby myšlenky, které studují, uváděli do vzájemného vztahu se záležitostmi, které se týkají jejich rodin, přátel a spolupracovníků. Za tímto účelem jsou žádáni o to, aby přemýšleli o některých tématech a otázkách, které se v rozhovoru objevovaly a aby rozhodli o tom, které z nich jim nabízejí možnost vnášet tyto myšlenky do diskuse. U několika výkladů jsou uváděny jeden nebo dva příklady jako názorná ukázka toho, že ‘Abdu’l-Baháovy duchovní principy vnášejí více světla do záležitostí, které se tak či onak týkají všech lidí, ať žijí kdekoliv. Toto cvičení přinese lepší výsledky, bude-li školitel v okamžiku, kdy studium této knihy stále ještě probíhá, schopen pomoci každému členovi s výběrem nějakého výkladu a několika jednotlivcům s výběrem účastníka kurzu, s kterým budou hovořit o myšlenkách, jež uvedený výklad obsahuje. Tímto způsobem je možné si vyhradit čas k tomu, aby si účastníci kurzu na společném setkání navzájem líčili, do jak dynamických rozhovorů se zapojovali.

U každého výkladu v tomto oddílu je uvedeno několik úryvků z Bahá’u’lláhových Spisů, které se mají studenti naučit nazpaměť. Důraz, který Ruhi institut klade na učení se nazpaměť, jenž byl již patrný v první knize této posloupnosti, se v Knize 2 ještě zvyšuje. Předpokládá se, že si jsou účastníci kurzu už nyní vědomi duchovní potavy, které se jim dostává, když si znovu a znovu připomínají úryvky ze Spisů. V této knize se tedy budou dále zamýšlet nad tím, jaký účinek má Slovo Boží na lidské srdce, a ve třetím oddílu se stejně jako v druhém oddílu naučí ve své řeči představovat principy a myšlenky, které se nacházejí v Písmech, a bude-li to vhodné, také určité úryvky přímo citovat. Mezi schopnostmi, které se

všichni snažíme při svém kráčení stezkou služby rozvíjet, je i schopnost toto učení přesně vysvětlovat a předávat je ostatním v jeho čisté podobě. Předpokladem, na kterém je založena struktura druhého oddílu, je studium 'Abdu'l-Baháových vysvětlení a snaha uvádět je do života způsobem, jakým to činil On. To je skvělým začátkem pro již popisované rozvíjení našich schopností.

Jak je uvedeno výše, třetí oddíl s názvem „Témata k prohlubování znalostí o Víře“ se věnuje činu služby, jímž se tato kniha zabývá. Jedná se o navštěvování přátel a sousedů za výslovným cílem zapojovat se do diskusí, které mají pro život společenství zásadní význam. V tomto oddílu jsou představovány tři druhy rozhovorů, a u každého z nich je navržen určitý konkrétní obsah. První druh rozhovoru se zaměřuje na řadu témat, která se mají v programu systematických návštěv s obyvateli nějaké vesnice nebo sousedství prozkoumávat. Přestože je docela dobře možné se o navrhovaný obsah všelijakými způsoby podělit s rozličným publikem, které o něj projeví zájem, tím nejdůležitějším však stále zůstává původní záměr těchto témat, a tím je poskytovat členům nějaké domácnosti příležitost prohloubit se ve svých znalostech Víry. Větší část tohoto oddílu je tedy věnována tomuto druhu rozhovoru.

Navštěvování lidí u nich doma však v posledních letech nabylo nových rozměrů, a to zejména s ohledem na to, že ve stále menších územních celcích až po úroveň vesnice a městské čtvrti docházelo k nárůstu počtu jednotlivců, kteří mohou působit jako školitelé, animátoři skupin juniorské mládeže a učitelé dětských hodin. Toto navštěvování zejména ukázalo svou nezbytnost nejen za účelem šíření znalostí o Víře; ale je také nezbytně nutné pro úspěšné rozvíjení programů duchovního posilování juniorské mládeže a duchovní výchovy dětí. Přitom vyšlo jasně najevo, že je třeba, aby animátoři a učitelé pravidelně navštěvovali rodiče mladých lidí, kteří se účastní těchto dvou programů a bavili se s nimi o konceptech a přístupech, které tvoří hlavní kostru oněch programů. Tyto diskuse představují druhý druh rozhovoru, který budeme zkoumat v částech 14 a 15. Obsah těchto částí není vůbec rozsáhlý, protože v budoucích kurzech budou mít jejich účastníci možnost seznámit se s oběma vzdělávacími programy v mnohem větší míře. V této rané fázi pro ně ale může být velmi přínosné to, že si budou vědomi významu tohoto druhu rozhovoru a že budou při návštěvách rodičů doprovázet učitele dětí a animátory skupin juniorské mládeže.

Třetí druh rozhovoru, který je v tomto oddílu předpokládán, slouží velmi zvláštnímu účelu. Je velmi mnoho mladých mužů a žen, kteří hledají cesty, jimiž by mohli uvádět do života svou horlivou touhu nějak přispívat ke zlepšování světa. V těchto lidech se skrývá nesmírná zásobárna schopností změnit společnost, a oni čekají na to, že bude jejich schopností využito, ba přímo po tom dychtí. Rozhovor mezi vrstevníky, v němž se budou zamýšlet nad příležitostmi a povinnostmi, které jsou pro období mládí jedinečné, a ve kterém budou brát v potaz veškerou energii a mimořádný potenciál, které jsou pro toto období typické, může ve většině případů vést k diskusi o službě a rozvíjet zájem o práci, která probíhá ve vesnicích a sousedstvích po celém světě. Mnoho lidí zase uvítá pozvání k tomu, aby se účastnili kurzů střediska vzdělávání, protože se jedná o prostředek k osvojování si schopností potřebných k poskytování duchovního vzdělávání nastupujícím generacím v pozici učitelů dětských hodin a animátorů skupin juniorské mládeže. V částech 9 a 10 jsou představeny některé myšlenky, které lze v tomto druhu rozhovoru blížeji prozkoumat.

Za účelem zvětšování schopností, které jednotlivcům umožňují iniciovat smysluplné rozhovory a dokázat je vést, musí tento oddíl samozřejmě jít nad rámec pouhého doporučování všeobecných témat a jim odpovídající obsahové náplně. Účastníci kurzu si kromě schopnosti jasného vyjadřování myšlenek potřebují rozvíjet potřebné postoje a duchovní vlastnosti. Tyto

postoje a vlastnosti jsou základem většiny úvah, které se v tomto oddílu objevují, ale jejich význam pro dané schopnosti je zvláště zdůrazňován v části 4, v níž účastníci kurzu přemýšlejí o tom, jaké pocity a myšlenky by nám měly při přípravě na návštěvu naplnit srdce i mysl, a také v části 5, kde se zamýšlejí nad vlastností zvanou pokora. Školitel se bude snažit zajistit, aby účastníci kurzu věnovali těmto částem dostatečnou pozornost, protože bez ohledu na to, kolik znalostí nabydeme, bez ohledu na to, jak dobře dokážeme své myšlenky formulovat, bude účinnost našich rozhovorů záviset na vlastnostech a postojích, které si do těchto rozhovorů přinášíme.

Je třeba poznamenat, že činy služby popisované v této posloupnosti knih, třebaže mají pro růst a rozvoj společenství klíčový význam, jsou především určitými prvky procesu, který se snaží o zvětšování schopností jednotlivce prostřednictvím studia a činnosti. Každý školitel by si měl uvědomit, že tyto činy na sebe navazují a s každou další knihou nabývají na větší složitosti. Naučit se účinně vykonávat každyčkový čin služby se ukazuje jako zásadní pro schopnost požadovanou k provádění činů, které budou následovat. Vést při několika návštěvách něčího domova neustále pokračující rozhovor tak, jak je to navrhováno v této knize, je zjevně náročnější než aktivita, k níž vybízí Kniha 1 a jíž je pořádání pravidelných devocionálních setkání, ať už je pořádá jednatel nebo jsou pořádána ve spolupráci s několika dalšími lidmi. A není těžké porozumět tomu, že aby bylo v budoucnosti možné vykonávat složitější činy služby, bude zásadní, aby si účastníci kurzu výrazně rozvinuli schopnosti, které jsou zde probírány.

V úvodních poznámkách ke Knize 1 už bylo uvedeno, že účastníci kurzů konaných po celém světě pocházejí z celé řady rozličných prostředí a na počátku jsou s Bahá'í učením seznámeni jen do té či oné míry. Ještě před tím, než zahájí studium této druhé knihy, se už všichni do jednoho skutečně vydali na stezku služby, kterou před nimi tyto kurzy otvírají. Budou tu ale nějaké rozdíly. Jedná se například o mládež. Dokud mladí lidé neabsolvují vzdělávací programy pro děti a mládež, nebudou seznámeni s celou řadou výroků a témat představovaných v této knize, a proto pro ně bude studium této knihy prostředkem k prohlubování si svých znalostí o této Věře. Školitel by měl být v tomto ohledu připraven projevovat flexibilitu a tvořivost, které jsou pro rozvíjení porozumění všech členů skupiny nezbytné, a přitom se zároveň postarat o to, aby bylo dosaženo hlavního cíle kurzu, jímž je jeho účastníkům umožnit vést smysluplné a povznášející rozhovory. Ba co víc, v tisícovkách lokalit, ve kterých se s touto knihou pracuje, není proces budování společenství, k němuž se tyto tři oddíly snaží přispívat, ve stejném stadiu vývoje. Uvádění probírané látky do praxe tedy může od jednoho místa k druhému nabývat poněkud odlišných podob, a to je také známkou toho, s jakou péčí a důkladností musí školitel reagovat na potřeby každého člena, až bude se skupinou těmito stránkami procházet.

Radost z učení Víry

Cíl

Umět ocenit,
že radost z učení Víry spočívá v tom,
že se s ostatními lidmi dělíme o Boží Slovo

ČÁST 1

Povstaňme ke službě je druhou knihou z posloupnosti kurzů pořádaných Ruhi institutem, který se snaží propojovat studium s aktivní činností. Jeho cílem je pomoci vám postupovat vpřed po stezce služby, na niž jste vstoupili, když se snažíte plnit dvojí záměr: snažit se o vlastní duchovní a intelektuální růst a přispívat k transformaci společnosti. Díky své účasti v prvním kurzu jste si již museli uvědomit, že stezka, na kterou poukazujeme, je lemována řadou činů služby, činů, které vykonáváme s očima upřenými na cíl nového světového řádu, jak je předpovídan v Bahá'u'lláhových Spisech. Mnohé z toho, čemu říkáme „kráčet po stezce služby“, tedy spočívá v našem úsilí uplatňovat Jeho učení ve vlastním životě a v životě lidstva. On Sám hovoří o Svém Zjevení takto:

„Ó Mí služebníci! Mé svaté, Mé božsky ustanovené Zjevení lze připodobnit k oceánu, v jehož hlubinách se tají nesčíslné perly veliké ceny a nedostížného trýpytu. Je povinností každého hledajícího pohnout se k činu a snažit se dosáhnout břehů tohoto oceánu, aby mohl, úměrně k dychtivosti svého pátrání a k úsilí, které vynaložil, zakoušet taková dobrodiní, jaká byla předem určena v Božích neodvolatelných a skrytých Deskách.“¹

V tomto prvním oddílu se naše myšlenky obracejí k radosti, která nám naplňuje srdce, když objevujeme perly moudrosti, které leží v oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení a dělíme se o ně s ostatními. Už když jste studovali Knihu 1, mohli jste sledovat, jak nádherně krásné jsou perly božího vedení, které se v Jeho Spisech nacházejí. Uvažujme o několika dalších výňatech:

„Boží promluva je lampou, jejímž světlem jsou tato slova: Jste plody jednoho stromu a listí jediné větve.“²

„Nejmilovanější ze všeho, na co hledím, je Spravedlnost; neodvracej se od ní, pakliže po Mně toužíš; a nezanedbávej ji, abych ti mohl důvěřovat.“³

„Zajímejte se horlivě o potřeby věku, v němž žijete, a soustřeďte své úvahy na jeho nezbytnosti a požadavky.“⁴

„Všichni lidé byli stvořeni k tomu, aby nesli kupředu stále vyspívající civilizaci.“⁵

„Svět pomine, a to, co je věčné, je láska Boží.“⁶

„Tys Moje lampa a Mé světlo je v tobě. Z něho čerpej svou záři a nehledej jiného než Mne. Neboť jsem tě stvořil bohatého a štědře tě zahrnul svou přízní.“⁷

Možná že se časem budete chtít naučit tyto krátké úryvky nazpaměť.

ČÁST 2

Své úvahy o hlavním tématu tohoto oddílu začněte tím, že si znovu přečtete první citát uvedený v předchozí části a vypracujete následující cvičení.

1. Doplňte následující věty:
 - a. Je naší povinností _____ a _____
se _____ oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení.
 - b. Měli bychom se snažit dosáhnout břehů oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, abychom mohli zakoušet taková _____ , jaká byla předem určena v Božích neodvolatelných a skrytých Deskách.
 - c. Dobrodiní, jaká zakoušíme z oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, budou úměrná _____
_____ .
2. Co to znamená „pohnout se k činu“? _____

3. Co znamená „snažit se dosáhnout něčeho“? _____

4. Čeho by se měl snažit dosáhnout každý hledající? _____

5. Co to znamená „být úměrný“ k něčemu? _____

6. Bahá'u'lláh nám říká, že dosáhneme prospěchu z Oceánu Jeho Zjevení úměrně k úsilí, které vynaložíme.
 - a. Uved'te příklady úsilí, které vynakládáme, abychom dosáhli takového prospěchu:

 - b. Uved'te příklady prospěchu, kterého se nám takto dostane: _____

ČÁST 3

Protože víme, že Bahá'u'lláhovo Zjevení je jako oceán, v jehož hlubinách leží perly velké ceny, vynakládáme co největší úsilí, abychom se mohli podílet na prospěchu, který přináší, a pomohli druhým dosáhnout jeho břehů. Jak daleká je však cesta k břehům tohoto oceánu? Bahá'u'lláh říká:

„Ó Mí služebníci! Jeden pravý Bůh je Mi svědkem! Tento největší, nevyzpytatelný a vzdouvající se oceán je od vás nedaleko, překvapivě nedaleko. Hle, je vám blíže než krev proudící vaší žilou! Tak rychle, že se ani nenadějete, můžete, budete-li si to jen přát, dosáhnout této nehynoucí přízně a zakoušet ji, můžete dojít této Bohem udělené milosti, tohoto nezníitelného daru, této nejmocnější a nevýslovně slavné štědrosti.“⁸

1. K čemu odkazuje výraz „největší, nevyzpytatelný a vzdouvající se oceán“

2. Jak daleko je od nás tento oceán? _____

3. Jak rychle můžeme dosáhnout tohoto oceánu? _____

4. Doplňte následující věty:
 - a. Největší oceán Bahá'u'lláhova Zjevení je od nás nedaleko, _____
_____.
 - b. Oceán Bahá'u'lláhova Zjevení je nám _____ než krev proudící naší žilou.
 - c. Tak rychle, že _____, můžeme, budeme-li si to jen přát, _____ oceánu Jeho Zjevení a _____ ho.
 - d. Tak rychle, že se ani nenadějeme, můžeme, _____
_____, dosáhnout oceánu Jeho Zjevení a zakoušet ho.

ČÁST 4

Poté, co jsme dospěli k oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, budeme těžit z jeho pokladů a budeme se s ostatními lidmi štědře dělit o tyto perly božího vedení, perly, které neustále objevujeme při našem studiu, modlitbách a meditaci a při našich snahách sloužit Jeho Věci a lidstvu. Možná že si budete přát udělat si čas na to, abyste se naučili následující úryvek nazpaměť, neboť je neustálou připomínkou posvátnosti této povinnosti:

„Ó poutníku na stezce Boží! Přijmi svůj díl z oceánu Jeho milosti a nepřipravuj se o to, co leží skryto v jeho hlubinách. Buď z těch, kdož okusili jeho pokladů. Krupěj z tohoto oceánu, svaží-li vše v nebesích i na zemi, postačí je obohatit štědrostí Boha, Všemohoucího, Vševědoucího, Nadevše Moudrého. Dlaněmi sebezapření nabírejte z jeho životodárných vod a zkrápějte jimi vše stvořené, aby se očistilo ode všech hranic vytvořených člověkem a přistoupilo k mocnému Božímu stolci, k onomu oslnivému a svatému Místu.“⁹

ČÁST 5

Když procházíme kurzy střediska vzdělávání, absolvujeme studium i praktickou činnost, které jsou těmito kurzy vyžadovány, naše schopnost sloužit vzrůstá a my budeme moci konat skutky služby, které dělají našim srdcím nesmírnou radost a pomáhají nám plnit náš dvojitý záměr. Jedná se o činy, jako je vedení hodin duchovní výchovy dětí, zapojování juniorské mládeže do programu jejího duchovního posilování a pomáhání skupině přátel studovat knihy hlavní posloupnosti. Slovo Boží, o které se budeme dělit s ostatními lidmi, ať mladými, tak i starými, bude na celé této cestě naším stálým zdrojem inspirace. Je tedy správné, abychom často rozjímalí o jeho síle i účinku na lidské srdce. O této síle hovoří Bahá'u'lláh v následujícím citátu:

„Slovo Boží lze připodobnit k mladému stromku, jehož kořeny byly vsazeny do lidských srdcí. Je vaší povinností pečovat o jeho růst živou vodou moudrosti a posvěcených, svatých slov, aby jeho kořen pevně zapustil a větve se rozkošatily vysoko, až do nebe a výše.“¹⁰

Cvičení:

1. K čemu je možné připodobnit Slovo Boží? _____

2. Kam byly vsazeny kořeny stromu Slova Božího? _____

3. Jak se máme starat o růst tohoto stromu? _____

4. Do jakých výšin může toto Slovo vyrůst? _____

5. Několika větami vysvětlíte, proč je tak nesmírně důležité dělit se o Slovo Boží s jinými lidmi.

ČÁST 6

Přemýšlejme o různých činnostech, které nás v každodenním životě zaměstnávají. Svému tělu dodáváme výživu v podobě potravy. Studujeme, abychom získali nové znalosti a zvyšovali si své duševní schopnosti. Pracujeme a rozvíjíme si dovednosti, které nám umožňují žít jako produktivní členové společnosti. Zabýváme se sportem a věnujeme se aktivnímu odpočinku. Všechny tyto aktivity jsou pro náš intelektuální pokrok i hmotný blahobyt důležité, a mnohé z nich nám zabírají velkou část času. Každý den ale také nastávají zvláštní okamžiky prodechnuté duchovností, kdy se modlíme; kdy se, ať už sami nebo s přáteli, prohlubujeme ve svých znalostech božího učení; nebo kdy jakýmkoli z nesčetných způsobů pomáháme lidem kolem nás objevovat perly ukryté v oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení. Nejsou snad tyto okamžiky nanejvýš cenné? Může vůbec být nějaká větší radost než moci mít podíl na těchto nebeských požehnáních?

Měli bychom mít vždy na paměti, že nás 'Abdu'l-Bahá vybízel k tomu, abychom se věnovali povznesení lidstva:

„Všichni jsme sjednoceni v jednom Božím záměru, nemáme žádné hmotné pohnutky a naším nejdrazším přáním je rozšířit Boží Lásku po celém světě!“¹¹

Předpokládejme, že se vám naskytne příležitost, abyste se s nějakým kamarádem podělili o jeden z citátů z části 1, který jste se učili nazpaměť. Odkud pochází radost, kterou cítíte ve svém srdci? Je jen přirozené, že doufáte, že vašeho kamaráda Bahá'u'lláhova slova povznesou. Ale co když váš kamarád nebo kamarádka neprojeví nadšení, které jste očekávali? Vytratí se tím snad radost, kterou ve svém srdci máte? Proč se nevytratí?

ČÁST 7

Když si uvědomíme, že ze všech věcí, které ve svém životě děláme, jsou chvíle, které trávíme tím, že se s ostatními lidmi dělíme o Slovo Boží, obdařeny zvláštním požehnáním, docházíme k nanejvýš významnému závěru: že radost, které se nám ze služby dostává, spočívá v samotném činu. Samozřejmě doufáme, že činy služby, které vykonáváme, přinesou skvělé a úctyhodné výsledky, ale pokud jsme přespříliš připoutáni k dosaženým výsledkům, pokud se necháme příliš ovlivnit chválou nebo kritikou, ztratíme radost z učení Víry. To, co by nás mělo podněcovat k službě, je láska k Bohu, a nikoli touha po dosažení úspěchu, získání nějakých výhod či prospěchu nebo dosažení uznání. Odpoutání ode všech těchto věcí je nezbytným

požadavkem radostné služby. Studium následujících citátů vám pomůže o tomto tématu přemýšlet.

„Ó člověče dvojího vidění! Zavři jedno oko a otevři druhé. Zavři jedno vůči světu a všemu, co je v něm, a otevři druhé před posvěcenou krásou Milovaného.“¹²

„Ó přátelé! Neopust’te věčnou krásu pro krásu, která musí zemřít, a nevažte své náklonnosti na smrtelný svět prachu.“¹³

„O synu slova! Obrat’ svou tvář k Mé tváři a vzdej se všeho vyjma Mne, neboť Má vláda je trvalá a Má říše nepomíjí. Kdybys hledal jiného nežli Mne, ba kdybys celý vesmír prohledal, tvá snaha bude marná.“¹⁴

„Ó spřátelený cizinče! Svíce tvého srdce je zapálena rukou Mé moci, nedus její plamen nepřátelskými větry sobectví a vášně. Pamatuj, že vzpomínka na Mne zhojí všechny tvé neduhy. Učiň z Mé lásky svůj poklad a važ si ho jako zřítelnice svých očí a jako života.“¹⁵

„Odpoutání je jako slunce. Ať svítí v kterémkoliv srdci, zháší v něm oheň žádostivosti a sobectví. Ten, jehož zrak je osvětlen světlem porozumění, se zajisté odpoutá od světa a jeho pomíjejících věcí. . . . Ať vás svět a jeho zkaženosti nezarmoutí. Šťastný je ten, jehož bohatství nenaplní marnivou slávou, ani chudoba smutkem.“¹⁶

Cvičení:

1. Znamená to, že jsem odpoután/a od tohoto světa, že budu žít jako poustevník? _____

2. Je možné být odpoutaný od tohoto světa a zároveň vlastnit věci? _____

3. Je ten, kdo věnuje prakticky každou hodinu svého života své práci, odpoutaný od věcí tohoto světa? _____
4. Je ten, kdo pracuje jen tolik, aby uspokojil své základní potřeby, a zbytek času stráví nicneděláním, odpoutaný od tohoto světa? _____
5. Je člověk, který nedokáže snášet materiální nepohodlí na poli služby, odpoután od tohoto světa? _____
6. Kromě materiálního vlastnictví existuje ještě mnoho věcí, ke kterým můžeme být připoutáni. K čemu byste byli připoutáni, kdybyste byli člověkem, který:
– se chce vzdát, když vykonává nějaký skutek služby, a nikdo to neocení? _____

- se cítí zklamaný, když někdo nepřijme myšlenky, o které se dělí? _____
 - skrývá své přesvědčení, protože má strach, že by ho ostatní mohli odmítnout? _____
7. Odpoutání neznamena lhostejnou odtažitost nebo nedostatek zájmu. Která z následujících skutečností by mohla být známkou toho, že nějaký člověk není odpoután?
- _____ Mít radost z toho, když vidíme, jak ostatní dělají pokroky
 - _____ Přestat učit třídu, když se některé děti nechovají slušně
 - _____ Chlubit se svými úspěchy
 - _____ Pilně studovat a cítit uspokojení z pokroku, kterého člověk dosahuje
 - _____ Pilně pracovat na rozvoji své schopnosti sloužit obecnému blahu
 - _____ Snažit se o dosahování znamenitosti ve svém povolání
 - _____ Zachovávat čistotu a udržovat domov uklizený a v čistotě
 - _____ Starat se o svůj majetek
 - _____ Starat se o blahobyt ostatních
 - _____ Cítit se sklíčený/á, když mě nikdo nechválí za mé úsilí
8. Odpoutání je pro každého z nás tak důležité, že vám doporučujeme, abyste se všechny citáty uvedené v této části naučili nazpaměť.

ČÁST 8

Aby se nám dostalo štědré odměny v podobě radostného života ve službě lidstvu, musíme být ochotni vynakládat úsilí a toto úsilí si od nás může vyžadovat určitou míru oběti. Ve svém všedním životě často používáme slovo „oběť“. Vrací-li se nějaká kamarádka za úsvitu z výletu, brzy si přivstaneme, abychom jí vyšli naproti. Můžeme říci, že jsme obětovali několik hodin spánku. Někdy náš blízký onemocní, a my se vzdáme několika hodin své oblíbené volnočasové zábavy, abychom se o něho postarali. V životě existují okamžiky, kdy musíme nesmírně tvrdě pracovat, a můžeme si myslet, že obětujeme své pohodlí za účelem splnění nějakého cíle.

Všichni chováme tu největší touhu sloužit této Věci, velkoryse věnovat svůj čas i energii a do jisté míry i určitou část ze svých hmotných prostředků. Když tak činíme, měli bychom mít na paměti, že je možné, že se na stezce služby vzdáváme věcí tohoto světa, ale to, co na oplátku dostáváme, je skutečná radost z toho, že duchovně rosteme. V budoucích kurzech budeme mít příležitost k tomu se nad povahou oběti více zamýšlet. Od samého začátku je však důležité si uvědomit, že oběť obnáší zřeknutí se toho, co je nižší, ve prospěch toho, co je vyšší, stejně jako se semínko obětuje pro to, aby se mohl zrodit strom. Oběť nám přináší radost a tuto radost nepocítíme, nebudeme-li ochotni vyvíjet soustavné úsilí.

Bahá'u'lláh prohlašuje:

„Je třeba usilovně pracovat, chceme-li Ho hledat; je zapotřebí horlivosti, chceme-li se napít sladkého nektaru setkání s Ním; a okusíme-li z toho poháru, zřekneme se světa.“¹⁷

A ‘Abdu’l-Bahá nám radí:

„... neodpočívajte tedy, nehledejte klid, nepřipoutávejte se k přepychu tohoto pomíjivého světa, oprostěte se od každého připoutání a srdcem i duší usilujte o to, abyste se zcela usídlili v Království Božím. Získejte nebeské poklady. Den za dnem se stávejte osvěcenějšími. Přistupujte stále blíže k prahu jednoty.“¹⁸

Všichni věříme tomu, že za účelem dosažení svých cílů musíme vynakládat úsilí. Ale toto prosté přesvědčení má v praxi určité důsledky, na které bychom neměli zapomínat. Jediné, co je nutné si pamatovat, je, že existuje shoda mezi množstvím požadované energie a stupněm obtížnosti bezprostředního cíle nebo úkolu. Klameme sami sebe, pokud si myslíme, že toho lze dosáhnout s menším nasazením. Velikost úsilí však není jediným faktorem, který je třeba brát v úvahu. Je zapotřebí důslednosti a vytrvalosti. Je vyžadována soustředěnost. Naprosto zásadní je návyk úkoly dokončovat, neskákat z jednoho úkolu na druhý a nenechávat práci rozdělanou. Poloviční úsilí ovoce nepřináší. Představte si nějakou hodinu duchovní výchovy dětí, která se koná jednou týdně. Učitel musí věnovat určitý počet hodin přípravě na každou hodinu, celou hodinu se zcela soustředit na to, aby pomáhal studentům porozumět jejímu obsahu, rodiče dětí pravidelně navštěvovat a sledovat, jakého pokroku týden za týdnem jako jednotlivci dosahují. Jaký osud asi potká třídu, jejíž učitel se připravuje jen tu a tam, a je-li unavený, tak hodinu předčasně a náhle ukončuje, a nevěnuje potřebný čas tomu, aby o každém dítěti přemýšlel a bavil se s jeho rodiči o tom, jakého jejich potomek dosahuje pokroku? A co se stane, je-li hodina jednoduše zrušena pokaždé, když si učitel přeje splnit nějakou jinou povinnost, například se chce sejít s jedním kamarádem, který přijel do města na návštěvu?

Těchto několik poznámek nás má přesvědčit o tom, že musíme věnovat pozornost rozsahu i kvalitě úsilí, již si každá snaha, kterou podnikáme, vyžaduje. Platí to nejen pro činy služby, které vykonáváme; platí to stejným dílem i pro náš vlastní vývoj. Dokonce i duchovní návyky, o nichž jsme uvažovali v první knize této posloupnosti, a mezi něž například patří pravidelné modlení se, čtení si ve Spisech každý den, přemýšlení o tom, jak uvádět svůj život do souladu s tímto učením a nadšená účast na devocionálních setkáních, závisí na neustávajícím úsilí. Niže je uvedena celá řada výroků, které nějak souvisejí s úsilím. Určete, které z nich jsou pravdivé, což vám pomůže se nad touto záležitostí podrobněji zamyslet:

- _____ Pokud jste chytří, nemusíte tvrdě pracovat.
- _____ Proč byste chodili po cestě, která je dlouhá; vždy hledejte zkratku.
- _____ Bez práce nejsou koláče.
- _____ Mějte velké sny; vaše přání se splní.
- _____ Čím větší výhra, tím větší úsilí.
- _____ Čím větší úsilí, tím sladší odměna.
- _____ Pokud napoprvé neuspějete, zkoušejte to znovu a znovu.
- _____ Proč byste pracovali, když můžete přimět ostatní, aby to udělali za vás?

- _____ Pokud si něco vyžaduje vynaložit příliš velkou snahu, nestojí to za to.
- _____ Opakovanými a vytrvalými krůčky je možné zdolat i dlouhou cestu.
- _____ Nic, co stojí za to, nepřichází snadno.
- _____ Znamenitost si vyžaduje upřímnou a naprostou oddanost.
- _____ Cesta dlouhá tisíc mil začíná prvním krokem.
- _____ Pouze jakž takž obstát nestačí.
- _____ Neměli bychom jen čekat, až se nějaké věci stanou; měli bychom se soustavně snažit je uskutečňovat.
- _____ Úspěch je otázkou štěstí.
- _____ Svého dvojího záměru nedosáhneme pomocí kouzel.
- _____ Musíme se přimět dávat každý den počet ze svých skutků.

Kráčíme stezkou služby a snažíme se dosáhnout svého vlastního duchovního a intelektuálního růstu a přispívat k transformaci společnosti. Je jasné, že snaha o tento dvojí záměr si od nás žádá velké úsilí. Bahá'u'lláh nám říká:

„Nesrovnatelný Tvůrce stvořil všechny lidi z téže podstaty a povýšil jejich skutečnost nad ostatní ze Svých tvorů. Úspěch či nezdar, zisk či ztráta musejí tedy nutně záviset na vlastní snaze člověka. Čím větší je jeho úsilí, tím větší bude jeho pokrok.“¹⁹

Možná že se budete chtít naučit výše uvedený úryvek nazpaměť, pokud jste tak již neučinili.

ČÁST 9

Abychom mohli mít ze služby radost, měli bychom v sobě pěstovat určité postoje. Například musíme být vděční za štědrost služby, kterou nás Bůh obdařil; je nemyslitelné, abychom si namlouvali, že když sloužíme Jeho Věci, děláme tím Bohu nějakou laskavost. Musíme se také naučit vyhýbat pesimismu a přistupovat k životu s optimistickým pohledem na svět. Překážky na stezce služby lze proměnit v odrazové můstky vedoucí k dalšímu pokroku. Dokonce i tehdy, když na nás obtíže doléhají ze všech stran, hledíme očima víry do budoucnosti. Následující 'Abdu'l-Baháova slova poukazují na naději a optimismus, jímž by se mělo naše úsilí vyznačovat:

„Jak maličké je semínko na počátku, ale nakonec je z něho mohutný strom. Nehleďte na semínko, hleďte na strom a jeho květy, jeho listy a jeho plody.“²⁰

„Uznej tedy zásadní význam tohoto maličkého semínka, které rukama Svého milosrdenství zasadil pravý Oráč na zoraných polích Pána a zaléval ho deštěm darů a štědrosti, a o nějž nyní pečuje v teple a světle Denice Pravdy.“²¹

„Až uvidíte, že nějaký strom roste a vyvíjí se, doufejte v konečný výsledek. Nakonec rozkvetne a ponese ovoce. Uvidíte-li nějaké staré stromy nebo suché dřevo, není naprosto žádná naděje, že ponesou nějaké ovoce.“²²

„Milování Boží proto musí vodami svého snažení pracně pečovat o tento strom naděje, dodávat mu výživu a starat se o něj.“²³

„Odvrátí-li se srdce od požehnání, která uděluje Bůh, jak může doufat ve štěstí? Nevloží-li naději a důvěru v Boží Milosrdenství, kde může dojít klidu?“²²⁴

Abyste se mohli nad výše uvednými úryvky hlouběji zamyslet, doplňte následující věty:

1. Jak maličké je semínko na počátku, ale nakonec _____
_____ .
2. Neměli bychom hledět na maličké semínko, ale na _____
_____ .
3. Měli bychom tedy uznat důležitost maličkého semínka, které Bůh rukama Svého milosrdenství _____

_____ .
4. Když uvidíme, že nějaký strom roste a vyvíjí se, měli bychom _____
_____ .
5. Když uvidíme, že nějaký strom roste a vyvíjí se, měli bychom doufat, že nakonec _____
_____ .
6. Vodami svého snažení bychom měli _____
_____ .
7. Odvrátí-li se srdce od požehnání, která poskytuje Bůh, _____
_____ ?
8. Nevloží-li srdce naději a důvěru v Boží Milosrdenství, _____
_____ ?

Nyní se na chvíli zamyslete: Souhlasíte s tím, že je náš radostný a nadějeplný duch spolu s postojem pokorné vděčnosti pro ostatní lidi zdrojem radosti? A vždy mějme na paměti, že když povstáváme ke službě Věci, přinášíme radostnou zvěst o úsvitu nového Dne, Dne shromáždění celého lidstva. Kéž v našich srdcích zaznívají tato Bahá'u'lláhova slova:

„Šťastni jsou ti, kdož konají. Šťastni jsou ti, kdož rozumějí. Šťastný je člověk, který přilne k pravdě, odpoután ode všeho, co je v nebesích, i ode všeho, co je na zemi.“²⁵

ODKAZY

1. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), CLIII, odst. 5, str. 182.
2. Tamtéž, CXXXII, odst. 3, str. 161.
3. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Víděň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990), arabská č. 2, str. 3.
4. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CVI, odst. 1, str. 119.
5. Tamtéž, CIX, odst. 2, str. 120.
6. Bahá'u'lláh, v *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), č. 53, str. 26.
7. *Skrytá slova*, arabská č. 11, str. 7.
8. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CLIII, odst. 5, str. 182.
9. Tamtéž, CXXIX, odst. 1, str. 156.
10. Tamtéž, XLIII, odst. 9, str. 54.
11. Z přednášky z 19. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 32.2, str. 91.
12. srov.: *Skrytá slova*, perská č. 12, str. 26.
13. Tamtéž, perská č. 14, str. 26.
14. Tamtéž, arabská č. 15, str. 7.
15. Tamtéž, perská č. 32, str. 32.
16. Bahá'u'lláh, v *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), str. 42.
17. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), č. 2.12, str. 17.
18. 'Abdu'l-Bahá, *Desky Božího Plánu* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2017), č. 13.6, str. 78.
19. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XXXIV, odst. 8, str. 46.

20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), č. 40.3, str. 118–19.
21. Tamtéž, č. 40.3, str. 119.
22. Z přednášky z 11. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), odst. 2, str. 153.
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 206.13, str. 356–57.
24. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 21. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy*, č. 34.8, str. 98.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 139.

Povznášející rozhovory

Cíl

Osvojit si schopnost
vnášet do rozhovoru duchovní principy

ČÁST 1

V prvním oddílu této knihy jsme hovořili o nezměrné radosti, jíž se nám dostává z toho, že se o Boží Slovo dělíme s ostatními lidmi. Když kráčíme po stezce služby, naskýtají se nám četné příležitosti k tomu, abychom se s přáteli a známými bavili o hlubších poznatcích, které z Bahá'u'lláhova Zjevení získáváme. K nejdůležitějším schopnostem, které si všichni potřebujeme rozvíjet, tedy patří takové schopnosti, jež nám umožňují přispívat ke smysluplnému a povznášejícímu rozhovoru. Cílem tohoto i dalšího oddílu je vám v tomto ohledu pomoci. Budete se zde zabývat tím, jak povznášet úroveň rozhovoru poukazováním na duchovní principy, když se k tomu naskytne příležitost. V dalším oddílu budete přemýšlet o tom, jak zahajovat řadu rozhovorů na určitá témata a jak v těchto rozhovorech i dlouhodobě pokračovat. Tyto rozhovory jsou součástí systematické snahy o budování životem kypícího společenství ve vaší vesnici nebo sousedství.

V následujících částech se budeme zabývat řadou výroků na různá témata, které, byť se přímo nejedná o přesné citáty, jsou přesto založeny na 'Abdu'l-Baháových přednáškách a Deskách, a obsahují celou řadu výrazů, které používal Mistr. Každý výrok byste si měli několikrát přečíst, určit sled myšlenek a s ostatními členy své skupiny se střídat při pronášení těchto výroků nahlas, až dokud je nebudete umět vyjádřit přirozeně. Toto cvičení vám pomůže připravit se na to, abyste dokázali mluvit s přirozenou lehkostí, když uznáte za vhodné čerpat z učení této Víry, abyste mohli diskusi posunout vpřed.

V tomto oddílu se samozřejmě budete učit úryvky ze Spisů nazpaměť, protože mají zvláštní sílu, která proniká do lidského srdce a která, je-li vetkána do vaší řeči, dokáže na posluchače hluboce zapůsobit. Citovat při rozhovoru ze Spisů si však žádá moudrost. Nutná je umírněnost, tedy rovnováha mezi citováním přímo ze Spisů a vysvětlováním učení této Víry vlastními slovy. Za účelem dosažení této rovnováhy je zapotřebí, abyste studiu Spisů věnovali hodně času a energie a nechali své myšlenky a pocity těmito Spisy utvářet.

ČÁST 2

První výrok, o jehož studium jste žádáni, se týká toho, že lidstvo potřebuje nějakého Učitele:

Když uvažujeme o existenci, můžeme vypožorovat, že všem říším do jediné, ať nerostné, rostlinné, živočišné či lidské, je zapotřebí nějakého učitele. Zahradě je zapotřebí zahradníka. Aby země mohla dávat hojnou úrodu, potřebuje zemědělce. Ponecháte-li člověka samotného v pusté divočině, osvojí si způsoby zvířete. Pokud je člověk vzdělán, může dosáhnout těch největších výšin úspěchu. Kdyby nebylo učitelů, nebylo by žádné civilizace.

Existují tři druhy vzdělání: hmotné, lidské a duchovní. Hmotné vzdělání se zabývá rozvojem těla. Lidské vzdělání se týká civilizace a pokroku. Zabývá se správou, společenským řádem, blahobytem lidí, obchodem a průmyslem, uměním a vědami, významnými objevy a velkými činy. Duchovní vzdělání spočívá v osvojování si božských dokonalostí. Jedná se o pravé vzdělání, protože s jeho pomocí se rozvíjí duchovní přirozenost, jež je vyšší přirozeností lidské bytosti.

K dosažení pokroku potřebuje lidstvo učitele, který se těší uznávané autoritě učitele v oblasti hmotné, lidské i duchovní. Pokud by snad někdo říkal: „Jsem obdařen velkou inteligencí a žádného takového učitele nepotřebuji,“ popíral by zřejmou věc. Bylo by to, jako by nějaké dítě říkalo: „Já žádné vzdělání nepotřebuji; budu jednat podle svého vlastního mínění a inteligence a dosáhnu znamenitosti samo.“

Lidstvo vždy potřebuje takového dokonalého učitele, který by mu mohl pomoci spravovat záležitosti týkající se výživy a tělesného zdraví, který ho umí podněcovat k pokroku ve znalostech, vynálezech a objevech, ale to, co je ze všeho nejdůležitější, dokáže mu vdechnout život ducha. Žádný obyčejný člověk není schopen tyto ohromující úkoly splnit. Pouze Projevy Boží mají moc je uskutečnit. Jedná se o vyvolené Duše, které čas od času posílá Bůh, aby byli univerzálními Učiteli lidstva.

1. Tento výklad si ve své skupině několikrát přečtete a pomáhajte si navzájem v tom, abyste se jeho obsah dobře naučili. Měli byste si navzájem pokládat otázky, které se týkají představovaných myšlenek a procvičovat se v jejich přirozeném a nenuceném vyjadřování.
2. Ve své skupině se dále pobavte o tom, jak by se mohly do nějakého rozhovoru vnést myšlenky, které jste se zde naučili formulovat. Je zřejmé, že se nechystáte svým přátelům zčistajasna říci, že existují tři druhy vzdělání. Je tedy přínosné, abyste přemýšleli o různých souvislostech, ve kterých by se výše uvedené myšlenky ukázaly jako významné. Jednou z takových otázek, o kterých spolu lidé diskutují, třeba může být morální úpadek společnosti nebo jak pracovat pro zlepšení světa. Zamyslete se nad různými rozhovory, kterých se s přáteli, členy rodiny a známými účastníte. Jsou mezi záležitostmi, jimiž se tito lidé ve své mysli zabývají, také nějaká témata, která by se mohla hodit k diskusi o myšlenkách obsažených v tomto výkladu?

3. V rozhovorech na témata, jaká jste právě studovali, se často vyskytují různé otázky. Co byste odpověděli, kdyby se vás někdo zeptal: „O jakých Vychovatelích to mluvíte? Kterí to jsou?“

4. Níže je uvedeno několik citátů z Bahá'u'lláhových Spisů týkajících se toho, že lidstvo nějakého Vychovatele potřebuje. Zamyslete se nad nimi a naučte se alespoň jeden nazpaměť. Tímto způsobem budete schopni, bude-li to vhodné, svou řeč protkávat úryvky ze Spisů.

„Všichni lidé byli stvořeni k tomu, aby nesli kupředu stále vyspívající civilizaci.“¹

„Záměrem, s nímž se lidem zjevuje jeden pravý Bůh, Jeho sláva budiž velebena, je vynést na světlo drahokamy, jež ukrývá důl jejich pravého a nejvnitřnějšího nitra.“²

„Boží záměr v sesílání Proroků lidem je dvojitý. Prvním záměrem je vysvobodit děti lidí z temnot nevědomosti a vést je ke světlu pravého porozumění. Druhým je zaručit lidstvu pokoj a mír a poskytnout všechny prostředky, s jejichž pomocí mohou být nastoleny.“³

„Lidstvo potřebuje po celý čas a za všech okolností někoho, kdo by jej nabádal, vedl jej, vyučoval a vzdělával.“⁴

ČÁST 3

Následující odstavce se zabývají tím, že je možné Boha poznat pouze prostřednictvím Jeho Projevů, a při rozhovoru s přáteli vám může být jejich obsah užitečný:

Uvažujme o tomto nekonečném vesmíru. Je možné, že by mohl být vytvořen bez nějakého Tvůrce? Nebo je možné, že by skutečnost Tvůrce mohli pochopit ti, které vytvořil? Pozorujeme-li celé stvoření, můžeme sledovat, že to, co stojí na nižší úrovni, nedokáže pochopit schopnosti toho, co stojí na vyšší úrovni. Takže například kámen a strom, ať se snad rozvinou sebevíce, si nikdy nedokáží představit schopnost zraku a sluchu. Zvíře nikdy nemůže pochopit realitu lidské bytosti ani si uvědomit schopnosti lidského ducha. Jak tedy můžeme my, kteří jsme stvořeni, rozumět skutečnosti našeho Stvořitele?

Ačkoli svým porozuměním nemůžeme Boha nikdy pochopit, nejsme připraveni o to, abychom Ho mohli poznat. Na Zemi se čas od času objevuje zvláštní Bytost, která je Projevem Božím. V těchto svatých projevech je možné spatřit veškerou dokonalost, štědrost a nádheru, jimiž se vyznačuje Bůh, podobně jako jsou sluneční paprsky patrné v čistém a vyleštěném zrcadle. Říci, že se slunce odráží v zrcadle, ještě neznamená, že slunce sestoupilo ze svých výšin a vtělilo se do zrcadla. Stejně tak i Bůh nesestupuje z nebe svatosti na tuto úroveň existence. Myslí se tím toto: Všechno, co je lidstvu známo o jménech, přídomcích a dokonalých vlastnostech Boha i vše, co se o nich může dozvědět a co může o tomto tématu pochopit, se týká Jeho Svatých Projevů.

1. Až si tento výklad ve své skupině několikrát přečtete a odpovíte na otázky týkající se jeho obsahu, které si budete vzájemně pokládat, měli byste se procvičit v tom, jak budete uvedené myšlenky sdělovat ostatním. Měli byste tak činit pokud možno co nejpřirozeněji.
2. Ve své skupině se nyní pobavte o tom, jak byste mohli do nějakého rozhovoru přirozeně vnášet myšlenky, které jste se zde naučili. Toho lze snadno dosáhnout například v diskusi o existenci Boha nebo smyslu života. Uveďte některá další témata a otázky, jež se mohou objevit v rozhovoru ve vaší rodině nebo s přáteli, a které by vám poskytly možnost se o tyto myšlenky podělit.

3. Předpokládejme, že máte při rozhovoru se svými přáteli příležitost představit myšlenky, které jste právě studovali. Jak byste odpověděli, kdyby vám jeden z nich položil následující otázku: „Můžeš uvést některé z věcí, které se o Bohu dozvídáme prostřednictvím Jeho Projevů?“

4. Možná se budete chtít naučit nazpaměť jeden úryvek nebo i více následujících úryvků z Bahá'u'lláhových Spisů, abyste je při rozhovoru s přáteli na toto téma mohli citovat:

„Poznat Toho, kdo jest Původcem všech věcí a dospět k Němu, není možné než prostřednictvím poznání těchto zářících Bytostí, které vycházejí ze Slunce Pravdy, a prostřednictvím dospění k Nim.“⁵

„Osoba Projevu Božího byla vždy zástupcem a mluvčím Boha. On jest vpravdě Jasným Světlem nejvybranějších Titulů Božích a Místem Úsvitu Jeho nejvznešenějších Vlastností.“⁶

„Bud'te dále ujištěni, že činy a skutky všech těchto Projevů Božích do jednoho – ba cokoli se jich dotýká a cokoli mohou zjevit v budoucnu – to vše je určeno Bohem a zračí Jeho Vůli a Záměr.“⁷

ČÁST 4

Jednota náboženství je předmětem zájmu mnoha lidí a následující myšlenky vám mohou při mnoha příležitostech pomoci:

Musíme být milovníky světla bez ohledu na to, z jaké lampy vychází. Musíme milovat růže bez ohledu na to, v jaké kvetou zahradě. Musíme být hledači pravdy bez ohledu na to, z jakého zdroje pochází. Připoutanost k jedné lampě nám může bránit v tom, abychom dokázali ocenit světlo, bude-li svítit z nějaké jiné lampy. Při hledání pravdy se musíme zbavit svých předpojatých myšlenek a vzdát se svých předsudků. Pokud je náš pohár zcela naplněn vlastním egem, pro živou vodu v něm není místa.

Náboženství je světlem světa. Vede naše kroky a otevírá nám dveře k nekonečnému štěstí. Zkoumáme-li učení všech velkých náboženství v podobě, která je oproštěna od omezení různých dogmatických pouček a slepého napodobování, uvědomíme si, že tato

učení stojí na stejném základě. Ve všech těchto učeních se zračí poznání Boha. Tato učení se snaží o pokrok lidského světa.

Mezi společenskými zákony a předpisy, které každé náboženství prosazuje, existují samozřejmě rozdíly. Tyto rozdíly je třeba přičíst požadavkům různých historických epoch a zeměpisných oblastí, v nichž to či ono náboženství vznikalo. Ale ve své podstatě jsou všechna náboženství jen jedno jediné. V lidech rozvíjejí víru, znalosti, jistotu, spravedlnost, zbožnost, ušlechtilost, důvěryhodnost, lásku k Bohu a dobročinnost. Učí lidi čistotě, odpoutání, pokoře, shovívavosti, trpělivosti a věrnosti. Tyto lidské ctnosti jsou v každém náboženském Zřízení obnovovány.

Je politováníhodné, že kvůli předsudkům a slepému napodobování nejsou mnozí lidé schopni vidět základní jednotu náboženství. Bůh vede lidstvo k pravdě, a u pravdy není žádných dělení; pravda je jen jedna. Budeme-li zkoumat nezávisle pravdu a na předpojaté názory nebudeme brát zřetel, povede naše hledání k jednotě. Náboženství by nás mělo sjednocovat; musí mezi lidmi vytvářet pouta lásky. Pokud se náboženství stane příčinou nepřátelství a sváru, bylo by lepší, kdyby neexistovalo.

1. Stejně jako v předchozí části byste si měli tento výklad ve své skupině několikrát přečíst, navzájem si pokládat otázky týkající se uvedených myšlenek a procvičovat se v tom, abyste tyto myšlenky uměli dobře vyjadřovat.
2. Ve své skupině uvažujte o tom, jak byste postupovali, kdybyste měli myšlenky, které jste právě studovali, vetkat do rozhovoru, jenž se bude například týkat náboženského konfliktu, o kterém lidé tak často přemýšlejí. Ale můžete se také ocitnout mezi několika přáteli, kteří se baví o tom, jak je důležité zkoumat pravdu a nenechat se manipulovat propagandou. Také se můžete ve své mysli vrátit k rozhovorům, které jste v poslední době vedli s přáteli, sousedy, spolupracovníky a známými. Můžete uvést některá témata, která se jim honí hlavou, a pro něž by mohla být diskuse o těchto myšlenkách přínosná?

3. Jak byste odpověděli, kdyby se vás ve chvíli, kdy se v rozhovoru s ostatními dělíte o výše uvedené myšlenky, někdo zeptal: „Můžeš uvést nějaké pravdy, které jsou všem náboženstvím společné?”

4. Doporučujeme, abyste se naučili nazpaměť jeden úryvek z Bahá'u'lláhových Spisů nebo i více z těchto následujících úryvků:

„Nemůže být pochybností, že všechny rasy i náboženství získávají inspiraci z téhož nebeského Zdroje a jsou poddanými jednoho Boha.“⁸

„Stýkejte se v duchu přátelství a družnosti s následovníky všech náboženství.“⁹

„Základním smyslem oživujícím Víru Boží a Jeho Náboženství je spravovat zájmy a prosazovat jednotu lidského rodu . . . “¹⁰

„Náboženství Boží tu jest pro lásku a jednotu, nečiňte z něj příčinu nepřátelství či rozbrojů.“¹¹

ČÁST 5

Dalším tématem, o jehož studium jste žádáni, je vztah mezi vědou a náboženstvím.

Náboženství musí být v souladu s vědou. Bůh nás obdařil rozumem, abychom mohli chápat, co je pravda. Od vědy i náboženství se očekává, že budou splňovat měřítko kladená rozumem. Proto by měly být ve vzájemné shodě. Jsou dvěma křídly, na nichž se může lidská inteligence vznést do velkých výšin, dvěma křídly, s jejichž pomocí může lidstvo létat. Jedno křídlo nestačí.

Věda je Boží dar. Objevuje zákony hmotného světa a umožňuje nám překonávat omezení, která nám stanovila příroda. S pomocí vědeckých přístrojů vidíme věci, které jsou prostým okem neviditelné, a v jediném okamžiku dokážeme komunikovat na obrovské vzdálenosti. Věda spojuje přítomnost s minulostí a proniká do tajemství budoucnosti. Pokrok toho či onoho národa závisí na vědeckých úspěších.

Náboženství Boží prosazuje pravdu, podporuje znalosti a civilizuje lidský rod. Věda zbavená náboženství se stává nástrojem pokroku materialismu, což nakonec vede k zoufalství. Staví-li se náboženství vědě na odpor, stává se pouhou pověrou. Budou-li náboženství a věda existovat ve vzájemném souladu, skončí tím mnohé z toho, co plodí nenávisť a zatrpklost, které nyní přinášejí lidstvu utrpení.

1. Jako vždy si výklad ve své skupině odstavce za odstavcem několikrát přečtěte, a navzájem si pokládejte otázky, dokud se celý obsah nenaučíte natolik, abyste ho uměli přirozeně vyjádřit.
2. Jak byste odpověděli někomu, kdo říká následující: „Náboženství je věcí minulosti; všechny problémy lidstva vyřeší věda.“ Co myslíte, bylo by užitečné, abyste dali jasně najevo, že náboženství není totéž co pověra, ale že se bez vědy pověrou stane, a že věda bez náboženství vede k zoufalství zrozenému z materialismu? Uměli byste uvést příklady toho, jak k tomu dochází?

-
-
3. Doporučujeme, abyste se naučili nazpaměť jeden nebo více následujících úryvků z Bahá'u'lláhových Spisů:

„Prvním a prvořadým projevem této lidem udělované přízně je dar chápání. . . . Tento dar dává člověku moc rozpoznávat ve všem pravdu, vede jej k tomu, co je správné, a pomáhá mu pronikat k tajemstvím stvoření.“¹²

„Pohlédni na svět a na chvíli se nad ním zamysli. Otevírá ti před očima svou vlastní knihu a zjevuje ti to, co Pero tvého Pána, Stvořitele, o všem Zpraveného, do ní napsalo.“¹³

„Vědění je jeden ze zázračných darů Boha. Každý je povinen si ho osvojit.“¹⁴

ČÁST 6

Jednota lidstva je tématem, které dnes dokáže rozbušit srdce lidí, ať jsou odkudkoli, a mnozí uvítají, že se s vámi budou moci pobavit o níže uvedených myšlenkách.

Očím lahodí zahrada, ve které vedle sebe rostou květiny mnoha různých barev a vůní. A i když se květiny od sebe navzájem liší, každé z nich dodává vláhu tentýž déšť a všechny přijímají teplo z jediného slunce. O lidstvu to platí rovněž. Skládá se z mnoha ras a barev. Všichni ale pocházejí ze stejného Boha a všichni mají stejný původ. Rozmanitost v lidské rodině by měla být zdrojem souladu, stejně jako tomu je v hudbě, kde se rozličné noty navzájem prolínají, aby vytvořily dokonalý souzvuk.

Jednota je pro existenci nezbytná. Láska je samotnou příčinou života. Prvky všech věcí drží v hmotném světě pohromadě na základě zákona přitažlivosti. Zákon přitažlivosti drží určité prvky pohromadě v podobě krásné květiny. Ale když přitažlivost přestane působit, květina podlehně rozkladu a přestane existovat. U lidstva je tomu také tak. Silami, díky nimž drží lidstvo pohromadě, jsou přitažlivost, soulad a jednota.

Bahá'u'lláh vytvořil plán pro sjednocení všech národů světa. Měli bychom vynaložit veškeré úsilí, abychom je zapojili do tohoto kruhu jednoty. Setkáme-li se s lidmi pocházejícími z různých ras a národností, s lidmi vyznávajícími různá náboženství a s lidmi, jejichž názory se od našich liší, neměli bychom dovolit, aby tyto rozdíly mezi námi vytvořily nějaké překážky. Měli bychom je považovat za různobarevné růže, které rostou v krásné zahradě lidstva a být rádi, že jsme mezi nimi.

1. Stejně jako u předchozích částí si prostudujte výše uvedený výklad. Až tak učiníte, přemýšlejte o celé řadě rozhovorů, ke kterým kolem vás dochází. Můžete uvést nějaká témata, která se honí lidem hlavou a která by vám dávala možnost se s nimi o tyto myšlenky podělit?

2. Rozhovor o jednotě lidstva může vést k diskusi o důležitosti jednoty ve vlastním společenství. Můžete říci několik slov o tom, jak k ní může každý z nás přispět?

3. Možná se budete chtít naučit nazpaměť jeden citát nebo více následujících citátů, abyste na ně mohli odkazovat, až budete se svými přáteli na toto téma hovořit:

„Byl vystavěn svatostánek jednoty, nepovažujte se vzájemně za cizince. Jste ovoce jednoho stromu a listí jedné větve.“¹⁵

„Tak silné je světlo jednoty, že může osvětlit celou zemi.“¹⁶

„Obrát'te tváře k jednotě a nechte na sebe dopadat záři jejího světla. Shromážděte se a Bohu k vůli se rozhodněte skoncovat se vším, z čeho vaše spory pramení.“¹⁷

„Člověku přísluší pevně se přidržovat toho, co bude šířit přátelství, laskavost a jednotu.“¹⁸

ČÁST 7

Následující výklad vám pomůže přispět svým dílem do diskusí na téma spravedlnosti, které je pro většinu lidí velmi důležité:

Rozdíl ve schopnostech jednotlivců je pro lidskou existenci zásadní. Není proto možné, aby si všichni lidé byli v každém ohledu rovni. Lidské záležitosti jako celek by se však měly řídit zásadou spravedlnosti. Spravedlnost musí být posvátná a práva všech osob se musí chránit.

Spravedlnost není ničím omezena; jedná se o univerzální vlastnost. Její působení se musí dotýkat všech oblastí lidského života. Všichni členové společnosti do jednoho by se měli těšit z dobrodiní civilizace, protože všichni patříme do jednoho kolektivního organismu, kterým je lidstvo. Pokud jednoho člena tohoto organismu sužuje mučivá bolest nebo nouze, i všichni ostatní členové tím nevyhnutelně trpí. Jak je možné, aby jeden člověk trádal, a ostatní byli v pohodě? Dnešní společnosti chybí nezbytná vzájemnost a vyváženost; uspořádání společnosti není dobré. Je nezbytné přijmout takové zákony a zásady, které zajistí blahobyt a štěstí celé lidské rodiny.

Spravedlnost je postavena na pilířích odměny a trestu. Vlády, které jsou spravovány lidmi, kteří jsou bez víry, kteří nemají strach z Boží odplaty, budou uvádět v platnost nespravedlivé zákony. Má-li se zabránit útlaku, je zapotřebí, aby lidé měli naději na získání odměny i strach z trestu. Zákonodárci i lidé, kteří zákony uvádějí v platnost, si musí být vědomi duchovních důsledků svých rozhodnutí. Vládci, kteří věří, že důsledky jejich činů s nimi půjdou i za rámec tohoto pozemského života a kteří vědí, že jejich rozhodnutí budou vážena na vahách boží spravedlnosti, se jistě budou vyhýbat tyranii a útlaku.

1. Až se naučíte přirozeně vyjadřovat výše uvedené myšlenky, přemýšlejte o tom, jaká témata k rozhovoru jsou vhodná pro hlubší poznatky, které jsou v tomto výkladu představovány.

2. Jak byste odpověděli někomu, kdo věří tomu, že nespravedlnosti nebude nikdy konec?

3. Níže je uvedeno několik citátů z Bahá'u'lláhových Spisů, které se týkají spravedlnosti. Doporučujeme vám, abyste se je naučili nazpaměť.

„Světlem lidí je spravedlnost. Neuhaste ji protivětry útlaku a tyranie. Cílem spravedlnosti je to, aby se mezi lidmi objevila jednota.“¹⁹

„Žádná záře se nemůže rovnat záři spravedlnosti. Na ní závisí uspořádání světa a klid lidstva.“²⁰

„To, co vychovává svět, je spravedlnost, protože je podpírána dvěma pilíři – odměnou a trestem. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života.“²¹

ČÁST 8

Propast mezi bohatými a chudými se každým dnem prohlubuje a níže uvedený výklad vám pomůže při rozhovoru s přáteli na toto téma i na témata, která s tímto problémem souvisejí.

Kvůli nedostatku vzájemnosti a harmonických vztahů jsou v dnešní době někteří členové společnosti spokojeni, žijí si ve velkém pohodlí a luxusu, zatímco ostatní trpí nedostatkem potravy a jsou bez přístřeší. Někteří jsou nesmírně bohatí, a ostatní žijí v naprosté chudobě.

Zákony společnosti se musí vytvářet a prosazovat takovým způsobem, aby nebylo možné, aby jen malé množství lidí hromadilo nadměrné bohatství, ale ostatní žili v bídě. To však neznamená, že si všichni musí být rovni, protože rozdíly v hierarchii i schopnostech jsou neodmyslitelnou vlastností stvořených věcí. Ale žalostnou nadbytečnost bohatství, která je doprovázena demoralizující chudobou, je možné odstranit. Pokud je správné, aby nějaký kapitalista vlastnil určité jmění, je stejně tak správné, aby měl dělník k dispozici dostatečné prostředky obživy. Když vidíme, že se někde vyskytuje krajní chudoba, s velkou pravděpodobností tam nalezneme tyranii.

Podstatou věci je, že se v lidském životě musí projevit božská spravedlnost. Základy veškerého ekonomického života jsou božské svou povahou a jsou úzce spjaty se světem srdce a ducha. Bohatí se musí vzdát části ze své hojnosti; musí obměkčit svá srdce a rozvíjet si soucitného ducha. Srdce se musí stmelit natolik, láska musí nabýt takové převahy, že samotní bohatí lidé podniknou nanejvýš ochotně kroky k trvalému zavedení úprav ekonomického systému. Oni sami si musí uvědomit, že není spravedlivé ani legitimní, aby vlastnili velké bohatství, když v okolní společnosti panuje naprostá chudoba. Tímto způsobem budou ochotni se vzdát části svého bohatství, a přitom si ponechat tolik, aby jim to umožnilo žít pohodlně.

1. Přečtěte si výklad a ve své skupině si ho prostudujte obvyklým způsobem. Existuje celá řada témat, která jsou v lidských myslích spjata s bohatstvím a chudobou. Můžeme uvést jen některá z nich – jedná se například o zaměstnanost, mzdy a bydlení. Napadají vás nějaká další témata, při jejichž probírání by bylo možné čerpat z myšlenek obsažených v tomto výkladu?

2. Co byste odpověděli, kdyby se vás někdo, kdo vás slyšel říkat výše uvedené myšlenky, zeptal následovně: „Říkáte, že bohatí pochopí potřebnost přísných daňových zákonů, že je budou podporovat a ochotně zaplatí to, co by skutečně měli? Co vás vede k tomu, abyste si myslel/a, že je něco takového možné?”

3. Doporučujeme, abyste se naučili nazpaměť jeden citát nebo dva citáty z Bahá'u'lláhových Spisů:

„... musíte vydávat dobré a lahodné plody, abyste vy sami i druhí z nich měli užitek. Proto je důležité, aby se každý z vás přičiňoval v řemeslech a odbornostech, protože v tom tkví tajemství bohatství. Ó chápaví lidé!“²²

„Pokud se tvé oči obracejí k milosrdenství, opusť věci, jež ti prospívají, a přilni k tomu, co prospěje lidstvu. A pokud se tvé oči obracejí k spravedlnosti, vol pro svého bližního to, co volíš pro sebe samého.“²³

„Požehnán je ten, kdo dává přednost svému bratrovi před sebou samým.“²⁴

„Žádný dobrý skutek nebyl ani nikdy nebude ztracen, neboť dobročinné skutky jsou poklady uchovávané u Boha ve prospěch těch, kteří konají.“²⁵

„... pozor, ať nazajdete za hranice umírněnosti a nezapočítáte se k marnotratným.“²⁶

ČÁST 9

Níže uvádíme několik myšlenek, které vám pomohou účastnit se diskusí na téma předsudků.

Předsudky ve všech svých podobách – náboženských, rasových, genderových, etnických a ekonomických – ničí budovu lidstva a staví se na odpor Božím přikázáním. Po celá tisíciletí trpělo lidstvo válkou a krveproléváním, které byly podněcovány tím či oním z těchto předsudků. Dokud budou přetrvávat, lidstvo nedojde klidu.

Bůh vyslal své Proroky za jediným účelem – aby vytvářeli lásku a jednotu. Všechny nebeské Knihy jsou zapsaným slovem lásky. Pokud se tyto Knihy stanou příčinou odcizení, jsou zbytečné a nenesou plody. Obzvláště náboženské předsudky jsou proto v rozporu s vůlí Boha a Jeho příkazem.

Národnostní předsudky jsou zcela neospravedlnitelné. Planeta Země je jediným krajem, jedinou zemí. Čáry a hranice, které oddělují národy od sebe, jsou jen pomyslné; a nebyly stvořeny Bohem. Lidé prohlásí nějakou řeku za hraniční čáru mezi dvěma zeměmi, a dají každé straně řeku jiné jméno, zatímco řeka byla vytvořena pro obě strany a je přirozenou dopravní tepnou pro všechny. Nejsou snad plané představy a nevědomost tím, co nutí lidi k tomu, aby z darů života učinili příčinu války a zkázy?

Rasové předsudky nejsou ničím jiným než pověrou. Barva lidské kůže je pouze výsledkem přizpůsobení předků nějakého člověka určitému klimatu a prostředí, k němuž docházelo v průběhu delšího časového období. Skutečným kritériem lidství je lidský charakter. Znamenitost nezávisí na rase a barvě pleti. To, co je přijatelné na prahu Boha, je víra, čistota srdce, dobré skutky a chvályhodná promluva.

Ženy se nesmírně dlouhou dobu nacházely ve stavu podřízenosti vůči mužům a bylo na nich spácháno mnoho křivd. Rozdílnost mezi mužem a ženou je požadavkem tělesného světa; ale ve světě ducha jsou si rovni. V očích Boha neexistuje mezi mužem a ženou žádný rozdíl. Bůh obdařil celé lidstvo inteligencí a chápavostí. Všichni mají schopnost si osvojovat ctnosti. Neexistuje dnes žádná situace, v níž by pohlaví nějakého člověka zavdávalo důvod k diskriminaci.

Podle slov Starého zákona Bůh řekl: „Učiňme muže k našemu obrazu, podle naší podoby.“ Je jasné, že se to vztahuje také na ženy. Lidská bytost byla stvořena k Božímu obrazu; to znamená, v lidské skutečnosti se zračí božské ctnosti a vycházejí v ní najevo. O celém lidstvu to platí rovněž. Jak naprosto neudržitelné je tvrdit, že pouze lidé jedné barvy pleti, etnického původu nebo národnosti byli stvořeni k obrazu Božímu. Jak nesmyslné je tvrdit, že k Jeho obrazu byli stvořeni pouze bohatí nebo si myslet, že vysoké společenské postavení je kritériem pro blízkost k Bohu. Lidstvo nemůže dosáhnout osvětlení jinak než tím, že se zřekne předsudků a osvojí si morálku Božího Království.

1. Prostudujte si tento výklad stejným způsobem, jako jste si prostudovali i ty předchozí a poté přemýšlejte o některých náročných tématech, které vaši přátelé a sousedé v rozhovoru nadhodili, a které vybízí k odstraňování předsudků.

2. Co byste odpověděli, kdyby se vás někdo, kdo vás slyšel dělit se o výše uvedené myšlenky, zeptal následovně: „Můžeme mít předsudky a nevědět o tom?“

3. Možná se vám naskytne příležitost, abyste do svých diskusí o těchto myšlenkách zahrnuli ten či onen citát z Bahá'u'lláhových Spisů:

„Země je jediným domovem a lidstvo jeho občany.“²⁷

„Všechny mladičké stromky světa vzešly z jednoho Stromu a všechny kapky z jednoho Oceánu a všechny bytosti vděčí za svou existenci jediné Bytosti.“²⁸

„Ten, kdo se dnes zasvěcuje službě celému lidskému rodu, je skutečným člověkem.“²⁹

„Světlo dobré povahy předčí sluneční svit a jeho záři.“³⁰

„Hodnota člověka nespočívá v ozdobách či bohatství, ale spíše ve ctnostném chování a pravém porozumění.“³¹

„Bože dej, aby vám mohlo být za všech okolností milostivě dopomoženo rozdrtit modly pověr a roztrhnout závoje představ lidí.“³²

„Ze všech lidí nejnedbalejší je ten, který se zbytečně pře a snaží se vyvýšit nad svého bratra.“³³

ČÁST 10

Při rozhovoru s přáteli budete často schopni čerpat z myšlenek v následujícím výkladu o rovnosti mužů a žen:

Materiální slunce svým světlem a teplem odkrývá skutečnou povahu všech věcí na Zemi. Ovoce ukryté ve stromu se na jeho větvích objeví v důsledku reakce na energii vycházející ze slunce. Rovněž i Slunce Pravdy, které na duchovním nebi září v celé své kráse, vynáší na světlo skutečnosti, které nebyly v minulosti zjevné. Právě proto byla zrovna v tomto věku zásada rovnosti mužů a žen plně uznána a je nyní prokázanou skutečností.

Bahá'u'lláh co nejjasněji prohlásil, že v očích Boha neexistuje mezi muži a ženami žádný rozdíl. Stav nerovnosti, který existoval po celé věky, není výsledkem nadřazenosti mužů. Ženám prostě nebyla dáвана stejná příležitost k rozvoji veškerého svého potenciálu. Navzdory předsudkům, které vůči ženám panovaly, však dějiny podávají řadu svědectví o životě mnoha žen, které dosáhly těch největších úspěchů.

Jednou z takových žen byla perská básnířka Táhirih. Narodila se na počátku 19. století v zemi, v níž byly ženy zcela podřízeny mužům. Byla první ženou, která přijala pravdu nového Božího Zjevení. Díky skutečnosti, že se stala svědkem úsvitu nového Dne, nabyla přesvědčení, že nastal čas uznat existenci rovnosti mužů a žen. Své síly zasvěcovala hlásání této pravdy. Její znalosti a výmluvnost dokázaly zmást i ty nejučenější muže, kteří v její době žili. Ačkoli se jí stavěly na odpor veškeré síly, jimiž vládl tyranský král i nevědomé a pyšné duchovenstvo, ani na jediný okamžik nezaváhala v tom, aby mluvila pravdu. A nakonec položila svůj život za Věc, kterou s takovou neochvějností přijala.

Věřit v to, co není Božím záměrem, je nevědomost a pověra. Ženám by se dnes měly poskytnout veškeré příležitosti k získání vzdělání a zaujetí rovnoprávného postavení s muži ve všech oblastech lidského snažení. Dokud se rovnoprávnost mužů a žen nestane na tomto světě skutečností, stejně jako je skutečností v říši duchovní, nebude opravdový pokrok lidstva možný.

1. Ve své skupině byste si jako vždy měli tento výklad prostudovat a procvičit se ve vyjadřování myšlenek, které obsahuje. Vedli jste v poslední době se svými přáteli nějaké rozhovory, ve kterých by bylo možné využít hlubší poznatky, které jsou v tomto výkladu představovány? O jakých problematických otázkách jste diskutovali?

2. Můžete uvést nějaké názory a postoje, jež v dnešní společnosti převládají, a které se budou muset změnit, pokud mají ženy ve všech oblastech lidského snažení zaujmout stejné postavení jako muži?

-
-
-
3. Níže je uvedeno několik citátů z Bahá'u'lláhových Spisů, které se možná budete chtít naučit nazpaměť:

„Ženy a muži si v očích Boha byli a vždy budou rovni.“³⁴

„Nevíte, proč jsme vás všechny stvořili z téhož prachu? Aby se žádný nevyvyšoval nad ostatní.“³⁵

„V tomto Dni Ruka Boží milosti odstranila všechny rozdíly. Služebníci Boží a Jeho služebnice jsou považováni za sobě rovné.“³⁶

ČÁST 11

Závěrečný výklad, o jehož studium vás žádáme, se týká tématu všeobecného vzdělávání:

Podpora vzdělávání je tím nejnaléhavějším požadavkem naší doby. Žádný národ nemůže dosáhnout blahobytu, pokud neučiní vzdělávání jednou z hlavních oblastí svého zájmu. Prvotním důvodem úpadku nějakého národa je nedostatečný přístup k vědění.

Vzdělávání musí začít už v útlém dětství. Je povinností otce a matky vynakládat veškeré úsilí, aby své děti vzdělávali, třbili jejich charakter podle duchovních a morálních zákonů a postarali se o to, aby se jim dostalo vzdělání v oblasti umění i věd. Matky jsou prvními vychovateli lidstva; své děti kojí z prsou poznání. Každé dítě musí být vzdělané; jedná se o záležitost, kterou nelze zanedbávat. Jsou-li rodiče schopni uhradit nezbytné výdaje, musí tak učinit. Je-li tomu jinak, musí poskytnout prostředky pro vzdělávání dítěte společností.

Vzdělání by mělo u každého člověka rozvíjet touhu po dosahování znamenitosti. Měli bychom se zamilovat do lidské dokonalosti a se zaujetím o ni usilovat. Měli bychom se snažit o duchovní význačnost, proslout ctnostmi lidského světa – svou upřímností, věrností, službou lidstvu, láskou a spravedlností. Musíme se snažit vyznačovat se svým úsilím o prosazování míru a jednoty a pečovat o vzdělávání. Vést lidi po takové stezce je skutečným úkolem vzdělávání.

1. Až si ve své skupině prostudujete tento výklad, pokuste se zjistit nějaké starosti či obavy, které vaši přátelé mají ohledně vzdělávání. Jak výše uvedené myšlenky řeší jejich starosti a obavy?

-
-
2. Doporučujeme, abyste se naučili nazpaměť jeden citát nebo více následujících citátů z Bahá'u'lláhových Spisů:

„Není žádoucí, aby člověk zůstal bez vědomostí a dovedností, protože potom je jen planým stromem.“³⁷

„Soustřed'te své mysli a vůle na výchovu národů a příbuzenstev země . . . “³⁸

„Umění, řemesla a věda povznášejí svět bytí a přispívají k jeho povznesení.“³⁹

„Vpravdě, poznání je pro člověka skutečným pokladem a zdrojem jeho slávy, štědrosti, štěstí, povznesení, veselosti a radosti.“⁴⁰

ČÁST 12

Mír je otázkou, na kterou myslí každý. Jeho nastolení je nanejvýš naléhavé a zásadní. Už jste měli možnost se zamýšlet nad principy stručně představenými v předchozích výkladech. Možná že tedy nyní budete považovat za užitečné zamyslet se také nad otázkou světového míru.

Mnohé samozřejmě záleží na vládách, aby podnikaly praktické kroky k odstranění války. Politické dohody za účelem urovnávání sporů a omezování zbrojení jsou pro dosažení míru nezbytné stejně jako nesčetné formy mezinárodní spolupráce mezi národy. Byť by byla taková opatření sebedůležitější, přesto ale nepovedou k trvalému míru, pokud nebudou výše probírané zásady uváděny po celém světě do života. Musíme si položit tuto otázku: Pokud se lidé nenaučí zkoumat realitu a neuvědomí si, že pravda je jen jedna, budou odvěké nevraživosti i nadále přetrvávat? Všichni máme stejný původ. Bůh nad námi všemi bdí a prostřednictvím všech Svých Projevů nás vychovává. Jejich učení spočívá na stejném základě lásky a přátelství. Pouze tehdy až bude uznána jednota náboženství, pak náboženské spory ustanou a světlo náboženství osvítlí cestu k míru. Musíme se dále ptát: Není snad nutné, aby spolu věda a náboženství harmonicky spolupracovaly, aby se rozehnala mračna nevědomosti a ukázala se falešnost všech druhů předsudků? Vždyť přece jak nevědomost, tak i předsudky představují obrovskou překážku k dosažení míru. Další otázka, kterou je třeba si položit, zní: Může být vybudován mírový svět, pokud se současná nadměrná nerovnost mezi bohatými a chudými nebude řešit ve všech koutech světa? A dokud nebude ženám dovoleno, aby spolu s muži vstupovaly na rovnocenném základě do všech oblastí lidského snažení, nezmizí násilí, jímž se vyznačovala značná část dějin, a neuvolní se cesta k míru a skutečnému blahobytu. Nastupující generace musí být podle těchto zásad všeobecně vzdělávány, jinak budou všechny naděje na mír zhaceny. Možná, že se budete chtít naučit nazpaměť následující Bahá'u'lláhova slova, abyste se o ně mohli podělit s ostatními, kteří se o budoucnost lidstva zajímají:

„Blahobytu lidstva, jeho míru a bezpečnosti nelze dosáhnout, dokud a pokud nebude pevně ustavena jeho jednota.“⁴¹

ODKAZY

1. Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), CIX, odst. 2, str. 120.
2. Tamtéž, CXXXII, odst. 1, str. 160.
3. Tamtéž, XXXIV, odst. 5, str. 45.
4. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Mladá Boleslav: Bahá'í nakladatelství, 2001), č. 11.1, str. 137.
5. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), odst. 151, str. 131.
6. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XXVIII, odst. 2, str. 39.
7. srov.: Tamtéž, XXIV, odst. 1, str. 33.
8. Tamtéž, CXI, odst. 1, str. 122.
9. Tamtéž, XLIII, odst. 6, str. 53.
10. Tamtéž, CX, odst. 1, str. 121.
11. srov.: *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 15.4, str. 186.
12. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XCV, odst. 1, str. 109.
13. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 9.13, str. 122.
14. Tamtéž, č. 5.13, str. 38.
15. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXII, odst. 1, str. 122.
16. Tamtéž, CXXXII, odst. 3, str. 161.
17. Tamtéž, CXI, odst. 1, str. 122.
18. srov.: *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 7.20, str. 80.
19. srov.: Tamtéž, č. 6.25, str. 60.
20. Bahá'u'lláh, citován Shoghi Effendim v knize *Příchod Boží spravedlnosti* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), odst. 42, str. 44.
21. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 3.23, str. 28.

22. srov.: Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Viedeň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990), perská č. 80, str. 46–47.
23. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 6.19, str. 58.
24. Tamtéž, č. 6.37, str. 64.
25. Bahá'u'lláh, in *Huqúqu'lláh—The Right of God: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá and from Letters Written by and on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), č. 16, str. 16.
26. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXVIII, odst. 2, str. 140.
27. srov.: Tamtéž, CXVII, odst. 1, str. 140.
28. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), odst. 279, str. 187.
29. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXVII, odst. 1, str. 142.
30. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 4.11, str. 35.
31. Tamtéž, č. 6.3, str. 53.
32. Tamtéž, č. 6.3, str. 53.
33. *Skrytá slova*, perská č. 5, str. 24.
34. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), č. 54, str. 26. 35. *Skrytá slova*, arabská č. 68, str. 19.
35. *Skrytá slova*, arabská č. 68, str. 19.
36. Bahá'u'lláh, v kompilaci *Women*, č. 3, str. 3.
37. Bahá'u'lláh, v *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), č. 5, str. 2.
38. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CLVI, odst. 1, str. 186.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 26.

40. srov.: *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 5.13, str. 48.
41. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXXI, odst. 2, str. 160.

Témata k prohlubování znalostí o Věře

Cíl

Rozvinout si návyk
navštěvovat přátele a sousedy
za účelem rozhovorů na témata
duchovního významu

ČÁST 1

Tento třetí oddíl se stejně jako ten předchozí týká schopností, které nám umožňují zahajovat smysluplný a povznášející rozhovor. Ve druhém oddílu jsme se zaměřovali na celou řadu příležitostí, které se naskýtají k tomu, aby pozvedávaly úroveň rozhovoru prostřednictvím toho, že poukazujeme na duchovní principy. Svou pozornost zde budeme soustřeďovat na návštěvy domovů přátel a sousedů, k nimž dochází kvůli tomu, abychom s nimi společně prozkoumávali témata, která mají pro život společenství zásadní význam.

Ve vesnicích a sousedstvích po celém světě se skupiny přátel intenzivně zapojují do řady vzájemně provázaných činností, k nimž patří pravidelná devocionální setkání, hodiny duchovní výchovy dětí, setkání juniorské mládeže, studijní kroužky a mládežnické tábory a různé druhy kampaní. Stane-li se, že tento model aktivity zapustí v nějaké lokalitě kořeny, stále více lidí se začíná věnovat vykonávání různých skutků služby a původní jádro přátel roste co do velikosti i síly. Systematický program návštěv stále většího počtu lidí v jejich domovech v rámci nějaké vesnice nebo sousedství je zásadní součástí procesu budování společenství, který nyní nabírá na síle. Během těchto návštěv je probírána celá řada rozličných témat. Například učitel Bahá'í dětských hodin musí často navštěvovat rodiče mladých lidí, aby se s nimi pobavil o tématech souvisejících se vzděláváním. Je třeba, aby lidé, kteří slouží jako animátoři a školitelé podnikali podobné návštěvy i tam, kde bydlí junioři a mládežníci, aby se mohli pobavit o tématech souvisejících s výzvami a příležitostmi spojenými s těmito slibnými roky v životě člověka. Jako stejně zásadní se též ukazují rozhovory vedené se členy domácnosti na témata, jejichž prostřednictvím se prohlubují jejich znalosti o Víře. Celkově vzato lze říci, že účinek těchto návštěv na kulturu přátelství, která ve společenství vzniká, je velmi velký.

ČÁST 2

Pro účely tohoto oddílu zavítáme do jednoho pomyslného sousedství, v němž se rozvíjí výše popisovaný proces. Použijeme jej jako rámce, v němž budeme zkoumat rozhovory, které mohou při návštěvě nějakého domova probíhat.

Alexandra je mladá žena, která je studentkou třetího ročníku univerzity. S jedním ze svých bratrů, který je také studentem, bydlí se svými rodiči v domě, v němž se narodili a vyrostli a který se nachází v onom pomyslném sousedství. Tito čtyři lidé a jeden mladý pár, který se do toho sousedství nedávno přestěhoval, se každý týden scházejí, aby se modlili a konzultovali o tom, k jakému pokroku došlo v rozvoji aktivit, které kolem sebe rozbíhají v lokalitě s přibližně 8 000 obyvateli. Těchto setkání konaných jednou týdně se čas od času účastní ještě tři další lidé. Začínají systematicky přemýšlet nejen o svých vlastních skutcích služby, ale také o celém procesu budování společenství: jedná se o jednoho učitele dětských hodin, které začaly před půl rokem, a dva sedmnáctileté mládežníky, kteří udávají směr snahám jedné skupiny juniorské mládeže. Pomáhá jim v tom Alexandřin starší bratr, který býval animátorem jejich vlastní skupiny, když ještě byli mladší, a který své rodiče pravidelně navštěvuje.

První skupina rozhovorů, které budeme zkoumat, se odehrává mezi Alexandrou a rodinou Sanchezových, kterou lidé z onoho sousedství dobře znají a váží si jí. Manželé bydlí jen několik bloků od Alexandřina domu. Už překročili šedesátku a jejich dospělí synové a dcery s nimi již nebydlí. Pan a paní Sanchezovi jsou gramotní, ale nedostalo se jim nějakého vyššího formálního vzdělání. Těší se všeobecné úctě, kterou si získali díky moudrosti, již nabyli ze

zkušeností nasbíraných ve svém životě, který byl naplněn štědrostí a čistými skutky. O Bahá'í učení už nějakou dobu věděli, ale až teprve nedávno se rozhodli, že ho vážně prozkoumají. Před týdnem sdělili Alexandřiným rodičům své přání, že se chtějí stát členy tohoto společenství. Už bylo naplánováno setkání, na kterém je mají ve společenství přivítat, a navíc bylo také dohodnuto, že je bude Alexandra pravidelně několik týdnů navštěvovat, aby se s nimi podělila o řadu témat, která jim pomohou prohloubit se ve znalostech této Víry. Pomocí vyprávění o těchto návštěvách budete moci tato témata podrobněji prozkoumat a zároveň se zamýšlet nad tím, jak při takových příležitostech dochází k dynamickému rozvíjení rozhovoru.

ČÁST 3

Alexandra má v plánu založit svůj první rozhovor se Sanchezovými na níže uvedeném krátkém vysvětlení tématu věčné Smlouvy Boží.

Stvořitel všech věcí je Bůh, Jediný, Nepochopitelný, Skrze Sebe Jsoucí. Bahá'u'lláh nás učí, že podstata Boha je pro lidskou mysl nepochopitelná, protože konečné nemůže pochopit nekonečné. Jeho zpodobnění, která si o Něm lidé vytvářejí, jsou pouze plody jejich vlastních představ. Bůh není člověk, a není to ani pouhá síla pronikající vesmírem. Slova, která musíme nevyhnutelně použít, když hovoříme o Zdroji našeho bytí, jako například Nebeský Otec, Nebeská Síla, Velký Duch, vyjadřují jedno z Jeho jmen a vlastností. Činí tak pomocí lidského jazyka, a tato slova nejsou naprosto schopna Ho popsat.

Ve Skrytých slovech čteme:

„Ó synu člověka! Miloval jsem tvé stvoření, stvořil jsem tě tedy. Proto Mě miluj, abych mohl jmenovat tvé jméno a naplnit tvou duši duchem života.“¹

Podle těchto Bahá'u'lláhových slov je láska Boha k nám samotnou příčinou naší existence. Musíme si vždy uvědomovat tuto lásku, která nás ochraňuje, dává nám sílu a naplňuje nás duchem života. Ve chvílích těžkých i lehkých, ve smutku i radosti, musíme pamatovat na to, že jsme neustále zahrnováni Jeho láskou.

Z Bahá'í Písem se dovídáme, že nás Bůh stvořil ze Své lásky a že s námi uzavřel Smlouvu. Slovo „Smlouva“ znamená dohodu nebo slib mezi dvěma či více lidmi. Podle této Věčné Smlouvy nás Přestědrý Stvořitel nikdy neopustí a čas od času nám dá najevo Svou Vůli a Svůj Záměr prostřednictvím jednoho ze Svých Projevů.

Sloveso „projevit“ znamená odhalit, zjevit, ukázat něco, co nebylo předtím známo. Projevy Boží jsou ony zvláštní Bytosti, které zjevují Slovo Boží. Jsou to Univerzální Učitelé, kteří nás učí, jak žít podle Vůle Boží a jak dosáhnout skutečného štěstí. Mezi tyto Projevy patří například Abraham, Kršna, Mojžíš, Zoroaster, Buddha, Kristus, Muhammad a samozřejmě Báb a Bahá'u'lláh – dvojí Projev Boží pro tento věk v lidských dějinách.

Ve Věčné Smlouvě Boha je tedy Jeho část Smlouvy vždy dodržena. Hlavní otázka, kterou si musíme všichni klást, zní: „Jak naplním svou část Smlouvy já?“ Odpověď, kterou nacházíme ve všech svatých písmech, zní: rozponáním Projevu Božího a

poslušností vůči Jeho učení. Tato odpověď poukazuje na samotný smysl našeho života, jímž je poznat Boha a uctívat Ho. V krátké povinné modlitbě prohlašujeme:

„Dosvědčuji, ó můj Bože, že jsi mne stvořil, abych Tě znal a uctíval. Doznávám v tomto okamžiku svou bezmocnost a Tvou moc, svou chudobu a Tvé bohatství.

Není Boha krom Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sama o Sobě jsoucího.“²

Vzhledem k tomu, že můžeme Boha poznat jedině prostřednictvím Jeho Projevů, jediným způsobem, jak můžeme dosáhnout smyslu svého života, je tyto Projevy rozpoznat a řídit se Jejich učením. Naše srdce dnes jímá vděčnost za štědrost, které se nám dostává tím, že žijeme v době, kdy se naplňuje příslib obsažený ve všech Svatých Knihách. Obsahem tohoto slibu je, že bude na Zemi nastolen mír a zavládne spravedlnost. Bahá'u'lláh prohlašuje:

„Toto jest Den, kdy lidé byli zahrnuti nejznamenitější přízní Boží, Den, kdy vše stvořené bylo naplněno Jeho nejmocnější milostí. Je povinností všech národů světa urovnat vzájemné spory a v dokonalé jednotě a pokoji přebývat ve stínu Stromu Jeho péče a laskavé dobroty.“³

Dříve než budeme v našem příběhu pokračovat, měli byste si přečíst výše uvedené vysvětlení a s ostatními účastníky své skupiny se zamyslet nad jednotlivými odstavci tohoto vysvětlení. Můžete klást jeden druhému otázky a společně na ně odpovídat, dokud nebude každý z vás schopen vyjadřovat své myšlenky přirozeně a plynule. Obzvláště důležité je se tyto citáty dobře naučit, neboť se neobejdete bez toho, abyste se v diskusích tohoto druhu nedělili s ostatními lidmi o úryvky ze Spisů. Následující cvičení vám pomohou přemýšlet o myšlenkách uvedených v této části a o významu citovaných úryvků:

1. Jak byste někomu vysvětlili, že je Bůh nepoznatelná podstata? Výše uvedený první odstavec by vám měl v tomto směru pomoci.

2. Proč nás Bůh stvořil? _____

3. Co znamená slovo „smlouva“? _____

4. Co Bůh slíbil ve Svě věčné Smlouvě s lidstvem? _____

5. Co je smyslem našeho života? _____

6. Pokud nemůžeme nikdy poznat podstatu Boha, co znamená, že smyslem našeho života je poznat Boha? _____

7. Co znamená slovo „projevit“? _____

8. Vyjmenujte některé z Božích Projevů: _____

9. Co se od nás vyžaduje, pokud máme plnit svou část Smlouvy? _____

10. Doplňte následující věty:
- a. V tomto Dni bylo lidstvo zahrnuto _____ Boží.
 - b. V tomto Dni bylo vše stvořené naplněno Jeho _____.
 - c. V tomto Dni bychom měli _____ vzájemné spory a v dokonalé jednotě a pokoji _____
_____.
11. Oč Bahá'u'lláh národy světa žádá? _____

ČÁST 4

Obsahová náplň tématu, o které se Alexandra hodlá s manželi Sanchezovými podělit, není tou jedinou věcí, která se jí honí hlavou. Doufá, že si s manželi vybuduje pevné přátelské pouto. Z vlastní zkušenosti ví o zlovolném účinku předsudků i blahosklonného přístupu. Těm se bude samozřejmě vyhýbat; její vysokoškolská studia nedokázala zmenšit její pokoru. Nechová ve svém srdci nic než opravdovou lásku a úctu k Sanchezovým. Když uvažuje o tom, jak bude první téma vysvětlovat, říká si, že je to jen pouhý začátek dlouhodobého rozhovoru, který bude probíhat celé týdny. Uznává, že i když je důležité, aby představovala sled myšlenek srozumitelně, měla by se v určitých okamžicích zastavit, aby si vyslechla, jak budou manželé reagovat. „Měla bych se snažit, abych nebyla příliš nervózní,“ říká si, „protože v takovém případě pořád jenom mluvím a nezбудe příležitost k tomu, aby se mohl rozprout nějaký rozhovor.“ Alexandra ještě nějakou dobu tímto způsobem o své návštěvě přemýšlela. Kdybyste byli na jejím místě, jakou z následujících možností byste považovali za vhodnou myšlenku, která by vás měla napadnout?

- _____ Mým úkolem je vyučovat Sanchezovy Víru a dohlédnout na to, aby se naučili všechno, co je učím.
- _____ Jaká je to jen výsada mít možnost strávit nějaký čas s tímto úžasným manželským párem a podělit se s ním o úryvky ze Spisů.
- _____ Víím, že je tato návštěva důležitá. Přesto doufám, že nebude trvat dlouho, protože mám ještě několik dalších věcí na práci.
- _____ Citáty pro ně budou příliš obtížné. Měl/a bych uvést jen několik jednoduchých myšlenek. Důležité je, abych jim projevoval/a lásku.
- _____ V jejich věku se toho Sanchezovi už stejně nemohou mnoho naučit.
- _____ Těším se na návštěvu a na to, že si vyslechnu jejich postřehy, až budeme dané téma probírat a až se budeme zamýšlet nad jednotlivými citáty.
- _____ Umí číst. Jenom jim představím téma a nechám je, aby si citáty sami prostudovali.
- _____ Při představování myšlenek se budu muset často na chvíli zastavovat, abychom si mohli citáty společně prostudovat a konzultovat o nich.
- _____ Doufám, že budu moci představit celé téma bez přerušování a na konci se jich zeptat, jestli mají nějaké otázky.

Napadají vás ještě nějaké další pocity, které byste při přípravě na takovou návštěvu chtěli mít nebo které byste mít nechtěli?

ČÁST 5

První Alexandřina návštěva v domě Sanchezových probíhá dobře. Manželé si všímají toho, jak je nervózní a svou vřelostí a laskavostí dosáhnou toho, že se cítí v pohodě. Pečlivě poslouchají a plně se zapojují do diskuse. Zvláštní pozornost věnují především citátům. Jediný okamžik, kdy se Alexandra setká s nějakými obtížemi, nadejde až na konci, když ji paní Sanchezová překvapí touto otázkou: „Zapomenu na Krista tím, že se přidám k Bahá’í společenství?“ Alexandra zná odpověď, ale nějakou dobu jí potrvá, než si ji v duchu připraví. Pan Sanchez se usměje a přijde jí na pomoc: „Myslím, že má láska ke Kristu ve skutečnosti ještě vzrostla od chvíle, kdy jsme se o Bahá’í učení dozvěděli.“ „A hodně lidí po celém světě je na tom stejně,“ dodává Alexandra, která si už utřídila myšlenky. „Jejich láska k Mojžíšovi, Kristu, Kršnovi, Buddhovi, Zoroasterovi a Muḥammadovi jen vzroste díky tomu, co Bahá’u’lláh učí o jednotě Boha, jednotě náboženství a jednotě lidstva.“

Bylo by užitečné, abyste se ve své skupině na chvíli pobavili o některých vlastnostech a postojích, které musely být za Alexandřiny návštěvy projevovány, aby tato návštěva mohla přinést takové výsledky. Mezi vlastnostmi, které byste měli vzít v úvahu, je na nejpřednějším místě pokora. Základem veškeré pokory je pokora před Bohem. Z ní pramení pokora před Jeho tvory. Když hovoříme o Bohu a Jeho Projevech, není nikdy nic důležitějšího než právě pokora. Měli byste se zamyslet nad následujícími Bahá’u’lláhovými slovy a vynaložit veškeré úsilí pro to, abyste se je naučili nazpaměť:

„Ať se milovaní Boha shromáždí na jakémkoli místě a ať se setkají s kýmkoli, musí ve svém vztahu k Bohu a při velebení Jeho chvály a slávy prokazovat tolik pokory a odevzdanosti, aby každíčký atom prachu v jejich stopách svědčil o hloubce jejich zbožnosti. Rozmluvy, jež tyto svaté duše vedou, mají být naplněny silou tak velikou, že se ony atomy jejím vlivem rozechvějí. Chovat se mají tak, aby si země, po níž krácejí, nikdy nedovolila častovat je těmito slovy: ‚Mně nechť je dána přednost před vámi. Neboť hle, jak jsem trpělivá nesouc břemeno, jež na mne vložil hospodář. Jsem nástrojem neustále rozdávajícím všem bytostem požehnání, která mi svěřil Ten, jenž je Zdroj vší Milosti. Přes tuto čest, jež mi byla prokázána, a přes nesčíslné důkazy svědčící o mém bohatství – bohatství, jež uspokojuje potřeby celého stvoření – popatřte na míru mé pokory, pohleďte, jak s naprostou poddajností dovoluji, aby po mně šlapala chodidla lidí. . . .“⁴

Jak už bylo uvedeno výše, pokora před našimi bližními pramení z pokory před Bohem. Právě touto pokorou bychom se měli vyznačovat, když zaujímáme zbožný postoj při návštěvě u kamaráda nebo souseda, abychom se společně prohloubili ve svém porozumění určitých témat. Při rozhovoru obracíme své myšlenky často k Bohu a žádáme Ho, aby osvětlil naši mysl a srdce jakož i mysl a srdce všech lidí, kteří jsou tam s námi. V modlitbách je celá řada výroků a vět, které se můžeme naučit nazpaměť a mít přitom na zřeteli tento záměr. Zde je jich uvedeno jen několik:

„Osviť naše srdce a daruj nám bystré oči a pozorné uši.“⁵

„Ó Pane! Poskytni Svě nekonečné dary a nechej zazářit světlu Svého vedení.“⁶

„Odemkni brány pravého porozumění a dej světlu víry se oslnivě rozzářit.“⁷

„Ó Pane! Osviť naše oči, abychom spatřili Tvé světlo.“⁸

„Cele se k Tobě obracím a vším svým srdcem, myslí a řečí Tě vroucně a úpěnlivě prosím, abys mne zaštitil přede vším, co se v tomto cyklu Tvé božské jednoty protíví Tvé vůli, ...“⁹

ČÁST 6

Návštěva u Sanchezových a rozhovor s nimi na téma věčné Smlouvy naplnily Alexandřino srdce radostí. Pomyslela si: „Příští návštěva bude dobrou příležitostí k tomu, aby si Sanchezovi prohloubili své znalosti o Bahá'u'lláhově životě.“ Alexandra bude vycházet z následující prezentace:

Bahá'u'lláh se narodil 12. listopadu 1817 v Teheránu, hlavním městě Persie. Už od dětství prokazoval neobyčejné vlastnosti a Jeho rodiče byli přesvědčeni, že je předurčen pro něco velkého. Bahá'u'lláhův otec, významný ministr na královském dvoře, svého Syna nesmírně miloval. Jedné noci se mu zdál sen, ve kterém viděl, jak Bahá'u'lláh plave v nekonečném oceánu. Jeho tělo zářilo a osvětlovalo nedozírné moře. Okolo Jeho hlavy zářily Jeho dlouhé havraní vlasy rozevláté do všech stran. Kolem Něj se shluklo velké množství ryb a každá se držela konečku jednoho vlasu. Přestože bylo množství ryb obrovské, z Bahá'u'lláhovy hlavy se neoddělil ani jediný

vlas. Svobodný a ničím neomezený se pohyboval nad vodou a všechny ryby Ho následovaly. Bahá'u'lláhův otec požádal muže známého svou moudrostí, aby mu tento sen vysvětlil. Bylo mu řečeno, že nekonečný oceán znamená svět bytí. Sám a bez pomoci si ho Bahá'u'lláh zcela podmanil. Množství ryb znázorňovalo rozruch, jaký vzbudí mezi národy světa. Bude však pod neselhávající ochranou Všemohoucího a tato vřava Mu neublíží.

Když bylo Bahá'u'lláhovi třináct nebo čtrnáct let, proslul na královském dvoře svou moudrostí a učeností. Když mu bylo dvacet dva let, Jeho otec zemřel a vláda nabídla jeho funkci Bahá'u'lláhovi. Bahá'u'lláhovým záměrem však nebylo trávit svůj čas správou světských záležitostí. Opustil královský dvůr a ministry, aby nastoupil cestu, kterou Mu určil Bůh. Trávil svůj čas tak, že pomáhal utlačovaným, nemocným a chudým, a brzy se stal známým jako bojovník za věc spravedlnosti.

Ve věku dvaceti sedmi let dostal Bahá'u'lláh prostřednictvím zvláštního posla některá z Písem Bába, který hlásal úsvit Dne Božího; Dne, kdy nový Projev Boží přinese světu mír, jednotu a spravedlnost, na něž lidstvo tak dlouho čekalo. Bahá'u'lláh Bábovo poselství okamžitě přijal a stal se jedním z Jeho nejnadanějších přívrženců. Avšak lidé, kteří Persii vládli, zaslepovaly vlastní sobecké touhy, a tak začali Bábovy přívržence s nesmírnou krutostí pronásledovat. Nebyl ušetřen dokonce ani Bahá'u'lláh, jehož urozený původ byl všeobecně znám. Přibližně osm let po Bábově Vyhlášení a dva roky po umučení Samotného Bába byl Bahá'u'lláh uvržen do temného žaláře zvaného Černá jáma. Řetězy kolem Jeho krku byly tak těžké, že ani nemohl zvednout hlavu. Zde strávil Bahá'u'lláh čtyři strašné měsíce plné bolestného utrpení. Ale bylo to právě toto vězení, ve kterém Duch Boží naplnil Jeho duši a zjevil Mu, že je Přislíbeným všech věků. Z tohoto temného vězení vyšlo Slunce Bahá'u'lláha, aby zalévalo světlem celé stvoření.

Po čtyřech měsících strávených v Černé jámě byl Bahá'u'lláh zbaven veškerého majetku a spolu se svou rodinou byl poslán do vyhnanství. V krutém zimním mrazu cestovali horami západní Persie do Bagdádu, dnešního hlavního města Iráku, které tehdy náleželo do Osmanské říše. Slova nemohou popsat jejich utrpení, když procházeli pěšky stovky mil zasněženým a zledovatělým terénem na cestě do tohoto osudem předurčeného města.

Bahá'u'lláhova sláva se rychle rozšířila po celém Bagdádu i do ostatních měst v té oblasti a ke dveřím tohoto vyhnaného Vězně přicházelo stále více lidí, aby přijali Jeho požehnání. Našli se však i tací, třebas jich nebylo mnoho, kteří Mu Jeho slávu záviděli. Mezi nimi byl i Bahá'u'lláhův nevlastní bratr Mírzá Yahyá, který žil pod Bahá'u'lláhovou milující ochranou. Pletichy Mírzy Yahyáa způsobily mezi Bábovými následovníky nejednotu a Bahá'u'lláha velmi zarmucovaly. Jedné noci Bahá'u'lláh opustil Svůj dům, aniž by o tom komukoliv řekl, a odebral se do hor Kurdistánu. Tam vedl samotářský život a věnoval se modlitbě a rozjímání. Přebýval v malé jeskyni a živil se tou nejobyčejnější stravou. V tom kraji nevěděl nikdo, odkud přišel, a nikdo neznal Jeho jméno. Postupně však začali lidé v této oblasti hovořit o „Bezejmenném“, velkém Světcí, který oplýval poznáním, jež Mu bylo uděleno přímo od Boha. Když se zvěsti o této svaté Osobnosti dostaly k Bahá'u'lláhovu nejstaršímu synu 'Abdu'l-Baháovi, okamžitě poznal, že vše nasvědčuje tomu, že se jedná o Jeho milovaného Otce. Poslal za Ním zvláštního posla s dopisem, ve kterém byl Bahá'u'lláh snažně žádán o to, aby se vrátil do Bagdádu. Bahá'u'lláh souhlasil a ukončil tak období bolestného odloučení, které trvalo dva roky.

Během Bahá'u'lláhovy nepřítomnosti se situace Bábí společenství prudce zhoršila. Bahá'u'lláh naplnil pronásledované a zmatené Bábovy stoupence novým duchem. Přestože ještě neodhalil Svě vznešené postavení, síla a moudrost Jeho slov Mu získávala oddanost vzrůstajícího počtu Bábových stoupenců a obdiv lidí všech společenských vrstev. Fanatické muslimské duchovenstvo a Jeho žárlivý bratr Mírzá Yahyá však nemohli snést pohled na obrovský Bahá'u'lláhův vliv na tak velký počet duší. Neustále si stěžovali úřadům až do té doby, kdy se perská vláda domluvila s úředníky Osmanské říše na tom, že převezou Bahá'u'lláha dále od Jeho vlasti, tentokrát do města Konstantinopole.

Duben 1863 byl pro obyvatele Bagdádu měsícem velkého smutku. Ten, kterého si tak zamilovali, opouštěl město a odcházel neznámo kam. Těsně před Svým odchodem se Bahá'u'lláh přestěhoval do zahrady na kraji města, postavil tam Svůj stan a dvanáct dní přijímal zástupy návštěvníků, kteří se s Ním přišli rozloučit. Stoupenci Bába přicházeli do této zahrady s těžkým srdcem. Někteří z nich doprovázeli Bahá'u'lláha na další místa Jeho vyhnanství, ale mnozí museli zůstat a úzký styk s Ním jim měl být odepřen. Bůh však nechtěl, aby tato událost byla důvodem ke smutku. Dveře Jeho nekonečné štědrosti se otevřely dokořán a Bahá'u'lláh oznámil těm, kteří Ho obklopovali, že On je Ten, kterého předpověděl Báb, Ten, kterého Bůh projeví. Smutek ustoupil nekonečné radosti, srdce byla povznesena a duše vzplanuly ohněm lásky k Němu. Těchto dvanáct dní v dubnu oslavují Bahá'í věřící celého světa jako svátek Ridvānu, výročí Bahá'u'lláhova Vyhlášení Jeho celosvětového Poslání.

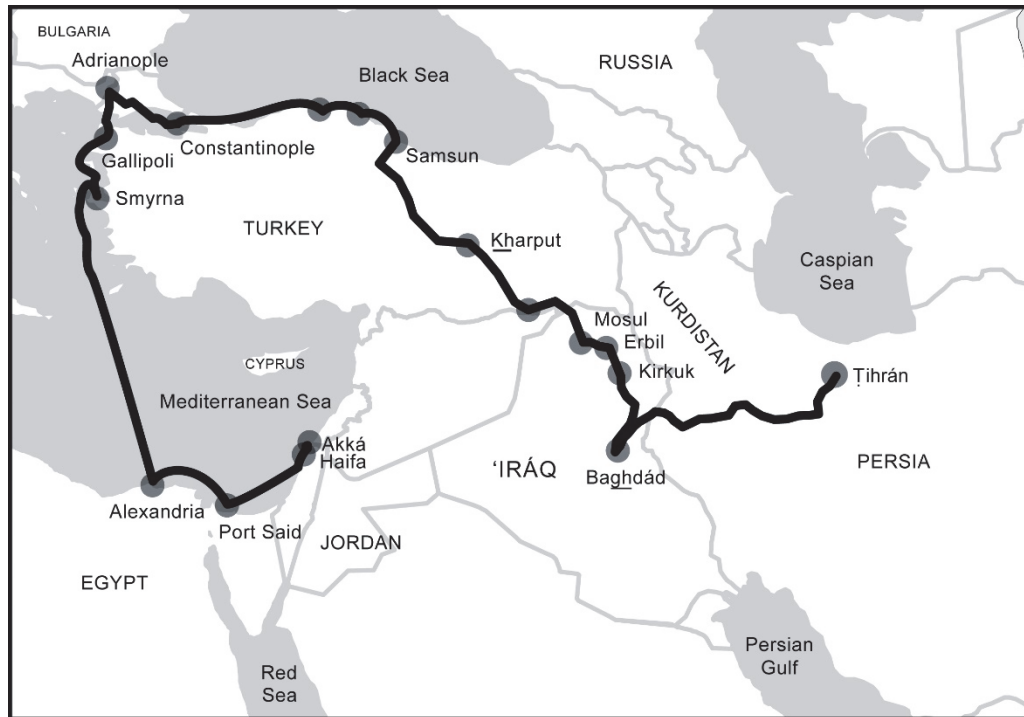
Konstantinopol byla sídlem vládce Osmanské říše. I zde Bahá'u'lláhova velká moudrost a osobní kouzlo přitahovaly stále větší množství lidí. „Nesmí už déle zůstat v Konstantinopoli,“ reptalo fanatické muslimské duchovenstvo, až nakonec přesvědčilo úřady, aby Ho vyhostily do města Adrianopole. V Adrianopoli, kde Bahá'u'lláh pobýval čtyři a půl roku, napsal Desky králům a vládcům světa, a vyzýval je, aby zanechali útlaku a tyranie a věnovali se blahobytu svých národů. Tehdy vymysleli Jeho nepřátelé ten nejkrutější trest. Bahá'u'lláh a Jeho rodina byli vyhnáni do 'Akká, toho času nejhorší trestanecké kolonie celé říše. „V drsných podmínkách vězeňského města zajisté zahyne,“ mysleli si prostoduší lidé, kteří si namlouvali, že mohou zastavit plán, který uvedl do pohybu Samotný Bůh.

Těžkostí, které Bahá'u'lláh vytrpěl v 'Akká, je příliš mnoho, než aby se daly spočítat. Neměl žádné prostředky zabezpečující alespoň minimální pohodlí a dnem i nocí byl obklopen nepřáteli. Podmínky Jeho věznění se však postupně měnily. Obyvatelé 'Akká i městská správa velmi rychle nabyli přesvědčení o nevině malé skupinky Bahá'í věřících, kteří byli vypovězeni do jejich města. Opět byli lidé přitahováni moudrostí a láskou této neobyčejné Osobnosti, ačkoli většina z nich neporozuměla Jeho vysokému postavení. Po přibližně devíti letech se brány vězeňského města pro Bahá'u'lláha a Jeho následovníky otevřely. Jeho milovanému Synu 'Abdu'l-Baháovi se podařilo najít pro Svého Otce důstojné místo ležící za městem a jeho hradbami, ve kterém Bahá'u'lláh bydlel. 'Abdu'l-Baháovi bylo nakonec umožněno si pronajmout dům ve venkovské krajině, v němž Bahá'u'lláh mohl v poměrném klidu a pokoji strávit zbývajících třináct let Svého života. Tento dům dnes známe jako sídlo Bahjí. Tam v květnu roku 1892 zesnul, na vrcholu Svě vznešenosti a slávy.

Bahá'u'lláh pozvedl zástavu světového míru a bratrství a zjevoval Slovo Boží. Přestože proti Němu Jeho nepřátelé spojili své síly, On nad nimi zvítězil, tak jak Mu to Bůh

prislibil, když byl v temném teheránském vězení obtěžkán řetězy. Za Jeho života vzkřísilo Jeho Poselství srdce tisíců lidí. A také dnes se Jeho Učení i nadále šíří po celém světě. Nic Mu nemůže zabránit v uskutečnění Jeho konečného cíle, kterým je sjednocení lidstva v jedné celosvětové Věci, v jedné společné Věře.

Výše uvedený příběh Bahá'u'lláhoova života je poměrně dlouhý. Než se dostaneme k dalším cvičením, která najdete níže, měli byste si jej ve své skupině po jednotlivých odstavcích několikrát přečíst a klást si navzájem otázky, dokud se jeho obsah dobře nenaučíte a nebudete schopni ho přirozeně vyprávět. Tato mapa vám pomůže připomenout si trasu, po níž vedla různá Bahá'u'lláhoova vyhnanství a vzpomenout si na události, k nimž po cestě docházelo.

1. Možná, že vám přijde užitečné, abyste na základě výše vylíčeného příběhu zapsali na níže uvedené řádky sled hlavních událostí spojených s Bahá'u'lláhovým životem.

2. V diskusi na téma Bahá'u'lláhova života existuje celá řada konceptů, které je vyjma uvedeného sledu událostí třeba zdůraznit. Obzvláště důležitá je úvaha o utrpení, které snášel ze Své lásky k lidstvu jakož i zamyšlení se nad mimořádnými vítězstvími, která Jeho Víra dosáhla tváří v tvář opozici. Necht' se vám tato slova vryjí do paměti i srdce:

„Dávná Krása přijala řetězy okovů, aby se lidstvo mohlo vysvobodit ze svých pout, a souhlasila, že se stane vězněm této mocné Pevnosti, aby celý svět dosáhl pravé svobody. Do poslední kapky vypila pohár žalu, aby všechny národy na zemi došly trvalé radosti a byly naplněny štěstím. Toto jest z milosti vašeho Pána, Nejmilosrdnějšího, Slitovného. Přijali jsme ponížení, ó věřící v Jednotu Boží, abyste vy mohli být povýšeni, a trpěli jsme četným soužením, abyste vy prospívali a vzkvétali. On přišel znovu vystavět celý svět! Hle, jak ti, kteří přidružují k Bohu, Jej přinutí přebývat v tom nejopuštěnějším z měst!“¹⁰

3. Když hovoříme o Bahá'u'lláhově utrpení, měli bychom si dávat pozor na to, abychom Ho nepředstavovali jako bezmocnou oběť Jeho nepřátel. On Sám si dobrovolně vybral, aby byl spoután okovy, aby mohl vysvobodit lidstvo. Ačkoliv je příběh Jeho života plný velkého utrpení, ve své podstatě je příběhem vítězství. Můžete na základě své současné znalosti Bahá'u'lláhova života připravit s pomocí školitele své skupiny krátkou přednášku o Jeho utrpení a vítězstvích? Níže uvedené otázky vám v tom mohou pomoci.

a. Proč Bahá'u'lláh souhlasil s tím, aby byl spoután řetězy? _____

b. Proč Bahá'u'lláh souhlasil s tím, aby se stal vězněm? _____

c. Proč Bahá'u'lláh pil z poháru žalu? _____

- d. Proč Bahá'u'lláh souhlasil s tím, aby byl ponížen? _____

- e. Proč Bahá'u'lláh snášel tolik soužení? _____

- f. Přijal Bahá'u'lláh utrpení kvůli tomu, že neměl moc, aby učinil něco jiného? ____

- g. Pokud Bahá'u'lláh nebyl před Svými nepřáteli bezmocný, proč tedy souhlasil s tím, aby trpěl? _____

ČÁST 7

Druhá Alexandřina návštěva v domě Sanchezových probíhá ve stejně radostném duchu jako ta první. Sanchezovi jsou již s příběhem Bahá'u'lláhova života do určité míry obeznámeni, ale rádi se toho o něm z Alexandřiny prezentace dozvědí ještě více. Obzvláště hluboký dojem na ně udělal příběh o Jeho utrpení. „Zdá se,“ přemýšlí paní Sanchezová v jednom okamžiku, „že Projevy Boží vždy trpí v rukou těch, kteří baží po vůdčím postavení a světské moci.“ Alexandra se rozhodne, že nadešel ten pravý čas, aby se s nimi podělila o citát, který se naučila nazpaměť, a který také vy ze svého studia poslední části už znáte. V tomto citátu Bahá'u'lláh hovoří o utrpení, které pro lidstvo snášel, abychom se mohli osvobodit od útlaku a došli trvalého štěstí. Po této diskusi měli toho dne všichni tři přátelé velmi dobrou náladu.

Alexandra se zamýšlela nad svou další návštěvou a rychle dospěla k závěru, že přirozeným tématem k diskuzi bude 'Abdu'l-Baháovo postavení. Zde jsou uvedeny tématické okruhy, které se bude Alexandra snažit probrat:

Nejstarší Bahá'u'lláhův syn 'Abdu'l-Bahá je tou nejjedinečnejší osobností v dějinách lidstva, a v žádném předchozím náboženství žádnou takovou osobnost, jakou je On, nenacházíme. Božské postavení Svého Otce poznal ještě jako dítě a spolu s Ním snášel všechna Jeho vyhnanství i útrapy. Po Svém skonu zanechal Bahá'u'lláh Bahá'í společenství právě v 'Abdu'l-Baháově péči a pod Jeho ochranou. Nemůžeme nikdy plně docenit, jak nesmírnou štědrostí obdařil Bahá'u'lláh lidstvo tím, že nám dal nejen Své nejvznešenější Zjevení, ale také Svého Syna. Bahá'u'lláh pravil, že prostřednictvím 'Abdu'l-Baháova poznání a moudrosti se světu dostane vedení a osvícení.

Studujeme-li 'Abdu'l-Baháův život a Jeho výroky, dostává se nám hlubšího poznání jedinečného postavení, které 'Abdu'l-Bahá v tomto Zřízení zaujímá. Je důležité, abychom měli na paměti tři aspekty tohoto postavení.

Za prvé, 'Abdu'l-Bahá je Středem Bahá'u'lláhovy Smlouvy. Bahá'u'lláh uzavřel se Svými následovníky smlouvu, a vyzýval je, aby k tomuto středu upínali své srdce a byli mu zcela věrní. 'Abdu'l-Bahá ve Své Poslední vůli jmenoval Shoghi Effendiho Strážcem Víry. To znamená, že Shoghi Effendi byl tím středem, ke kterému by se měli

všichni po Jeho skonu obracet. Dnes je tímto středem Světový dům spravedlnosti, který byl ustaven v souladu s Bahá'u'lláhovým výslovným příkazem a jasnými pokyny, které vydal 'Abdu'l-Bahá a Strážce. Síla Smlouvy drží Bahá'í společenství pohromadě a chrání ho před rozkoly a rozpadem.

Za druhé, 'Abdu'l-Bahá je neomylným Vykladačem Bahá'u'lláhových slov. Bahá'u'lláhovo Zjevení je tak obrovské a významy ukryté v Jeho výrociích jsou tak hluboké, že Bahá'u'lláh považoval za nevyhnutelné zanechat po Sobě vykladače, kterého by On Sám inspiroval. Budoucí lidské generace tedy budou moci porozumět Bahá'u'lláhovu Učení tak, že budou studovat 'Abdu'l-Baháovy výklady obsažené v Jeho početných Deskách a v autentických prepisech Jeho přednášek. Po 'Abdu'l-Baháově skonu byl Vykladačem Bahá'u'lláhova učení Strážce. A byl to právě Strážce, kdo dokončil úkol, jímž bylo vykládat učení této Víry. Až do konce tohoto Zřízení tak už není nikomu jinému udělena pravomoc vykládat Bahá'u'lláhova slova.

V minulosti bylo každé náboženství postiženo spory o různý výklad některých úryvků ze svých svatých Písem. Ale pokud v tomto Zřízení panuje nejistota ohledně významu nějakého Bahá'u'lláhova výroku, každý se obrací k výkladům, které přinesl 'Abdu'l-Bahá a Strážce. Pokud bude nejistota přetrvávat, je možné se obrátit na Světový dům spravedlnosti, aby danou nejasnost vysvětlil. Ke konfliktu ohledně nějakého sporného významu obsaženého v tomto učení tedy nezůstává žádné místo, a jednota Víry je tak ochráněna.

Za třetí, 'Abdu'l-Bahá je dokonalým příkladem učení Svého Otce. I když nemůžeme nikdy doufat, že dosáhneme takového stupně dokonalosti, měli bychom Ho mít stále před očima a snažit se Jeho příklad následovat. Když ve spisech čteme o lásce, můžeme se obrátit k 'Abdu'l-Baháovi a uvidíme samotnou podstatu lásky a laskavosti. Když čteme o čistotě, spravedlnosti, čestnosti, radosti a štědrosti, můžeme se k Němu obracet a přemýšlet o Jeho životě, a uvidíme, jak nanejvýš dokonale se v Něm tyto vlastnosti projevovaly.

Charakteristickým rysem 'Abdu'l-Baháova života bylo samozřejmě Jeho služebnictví. Jméno 'Abdu'l-Bahá znamená „služebník Bahá“, a tomuto titulu dával přednost přede všemi ostatními, které Mu byly přisuzovány. Následující 'Abdu'l-Baháova slova jsou vyjádřením Jeho horlivé touhy sloužit:

„Mé jméno je 'Abdu'l-Bahá. Moje způsobilost je 'Abdu'l-Bahá. Moje skutečnost je 'Abdu'l-Bahá. Moje chvála je 'Abdu'l-Bahá. Poddanství Požehnané Dokonalosti je mým slavným a zářivým diadémem a služba celému lidskému rodu mým věčným náboženstvím . . . Žádné jméno, žádný titul, žádné uznání, žádnou chválu nemám a ani nikdy mít nebudu než 'Abdu'l-Bahá. Toto je moje touha. Toto je mé největší přání. Toto je můj věčný život. Toto je má nekonečná sláva.“¹¹

Je jasné, že Alexandra má na své příští návštěvě u Sanchezových v plánu pouhé představení této nanejvýš jedinečné postavy; schopnost Sanchezových umět ocenit postavení, jež 'Abdu'l-Bahá v tomto Zřízení zastává, bude v nadcházejících letech i nadále růst. Až budete ve svém životě kráčet stezkou služby, budete mít mnoho příležitostí k tomu, abyste si Jeho příklad připomínali a přemýšleli o Jeho slovech. Již v předchozím oddílu jste se seznámili s některými Jeho výroky, a byli jste vybízeni k tomu, abyste se myšlenky vyložené v Jeho Deskách a veřejných přednáškách naučili vyjadřovat způsobem, jakým je vyjadřoval On. Za

účelem toho, abyste se prohloubili ve svém současném porozumění Jeho postavení, měli byste s ostatními členy své skupiny prozatím konzultovat o výše uvedených hlavních bodech a procvičovat se v tom, abyste je uměli dobře vyjadřovat. Přemýšlení o citovaném úryvku vás bude inspirovat ve vašem úsilí pokročit vpřed na stezce služby.

ČÁST 8

Otázka, na kterou Alexandra myslela od chvíle, kdy začala chodit k manželům Sanchezovým na návštěvu, se týkala toho, jaká diskusní témata by jim mohla nejvíce pomoci v tom, aby se z nich stali přesvědčení a aktivní protagonisté procesu budování společenství v sousedství. Na jedné straně tu máme témata jako například modlitba, nesmrtelnost duše a neochvějnost v lásce k Bohu, která, jak doufá, s nimi bude probírat, protože základy jejich duchovního života se musí neustále zpevňovat. Na straně druhé bude důležité, aby si Sanchezovi udělali představu o tom, k jakému postupnému rozvoji společenství vlastně začíná docházet a aby věděli, že svým cenným přínosem mohou k jeho uvádění do života také přispívat. Alexandra si při svém rozhovoru se Sanchezovými o 'Abdu'l-Baháově postavení začala uvědomovat, jaké by mělo být téma její další návštěvy. „Mají velice jasno v tom, že cílem této Víry je lidi spojovat,“ pomyslela si. „Takže tématem, které bychom teď pravděpodobně měli prozkoumat, je, jak budovat a udržovat jednotné společenství.“

Alexandra začíná svou čtvrtou návštěvu tím, že popisuje aktivity, které právě nyní pořádá poměrně malá skupina přátel ze sousedství. „S tím, jak se budou naše řady zvětšovat,“ vysvětluje, „bude největší odpovědností, ke které jsme všichni vyzýváni, abychom se ve svých slovech, myšlenkách i činech stávali stále jednotnějšími. Budete-li souhlasit, můžeme tedy dnes společně prozkoumat téma jednoty.“

„Rozumím tomu, že je jednota pro rozvoj našeho společenství velmi důležitá,“ odpovídá paní Sanchezová.

„Vždyť to přece bylo Bahá'u'lláhovo poselství jednoty, které jako první přilákalo naše srdce k Jeho učení,“ říká pan Sanchez.

„Vybrala jsem celou řadu různých myšlenek a pro každou myšlenku jsem našla nějaký citát,“ říká Alexandra. „Pokud vám to nevádí, můžeme jimi postupně projít a pobavit se o nich.“

Níže je uveden seznam Alexandřiných myšlenek:

- Aby mohlo být naše společenství skutečně jednotné, musí se každý z nás vyhýbat sporům a svárům. Bahá'u'lláh uvádí:

„V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než různice a sváry Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a lhostejnost. Opust'te je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševědoucí, Nadevše Moudrý.“¹²

- Všechny lidi ve společenství bychom měli milovat, měla by to být láska, která je odleskem naší lásky k Bohu. 'Abdu'l-Bahá říká:

„Bud'te v dokonalé jednotě. Nikdy se nerozhněvejte jeden na druhého. Milujte stvoření kvůli Bohu, a ne kvůli nim samotným. Nikdy se nerozhněváte a nebudete netrpěliví, pokud je budete milovat kvůli Bohu. Lidstvo není dokonalé. V každé lidské bytosti jsou nedokonalosti a vy budete vždy nešťastní, pokud budete nahlížet na lidi samotné. Ale pokud pohlédnete směrem k Bohu, budete je milovat a chovat se k nim laskavě, protože svět Boha je světem dokonalosti a úplné milosti.“¹³

- Pokud mezi námi i přes veškerou lásku, kterou k sobě cítíme, vznikne nějaké napětí, měli bychom si okamžitě vzpomenout na tuto 'Abdu'l-Baháovu radu:

„Ukládám vám všem, aby každý z vás soustředil všechny myšlenky svého srdce na lásku a jednotu. Dostaví-li se myšlenka na válku, braňte se jí silnější myšlenkou míru. Nenávistnou myšlenku musí zničit silnější myšlenka lásky. Myšlenky na válku ničí veškerou harmonii, blahobyt, klid a spokojenost. Myšlenky na lásku pomáhají bratrství, míru, přátelství a štěstí.“¹⁴

- A pokud se i přes vynaložení veškerého úsilí o zkrocení svých vášní necháme těmito vášněmi ovládnout a dostaneme se do sporu s ostatními, měli bychom si připomenout tato Bahá'u'lláhova slova:

„Povstane-li mezi vámi jakákoli nesrovnalost, vizte Mne stát před sebou a přehlížejte chyby jeden druhého v zájmu Mého jména a na znamení lásky k Mé jasné a zářivé Věci.“¹⁵

- Duchovní kázeň, která spočívá v přehlížení chyb ostatních, soustředování se na jejich chvályhodné vlastnosti a naprosté vyhýbání se pomlouvání, je tím neúčinnějším prostředkem proti nejednotě. Překonávání sklonu k pomlouvání je snazší, když se navzájem milujeme. Měli bychom si pamatovat, že se máme klonit k tomu přehlížet chyby lidí, které milujeme, a nepřijde nám zatěžko pohlížet na ně okem, které skrývá hříchy. 'Abdu'l-Bahá říká:

„Nedokonalé oko nahlíží na nedokonalosti. Oko zakrývající chyby se dívá směrem ke Stvořiteli duší. On je stvořil, vzdělává je a pečuje o ně, obdarovává je schopnostmi a životem, zrakem a sluchem, proto jsou znameními Jeho velikosti. Musíte všechny milovat a být ke všem laskaví, musíte se starat o chudé, chránit slabé, léčit nemocné, musíte učit a vzdělávat nevědomé.“¹⁶

Bahá'u'lláh nás vybízí:

„Ó společníku Mého Trůnu! Neposlouchej zlo a nehleď na zlo, neponižuj se, nevzdychej a neplač. Nemluv zlé, abys neslyšel zlo promlouvat k sobě, a nezvěšuj chyby druhých, aby tvoje vlastní se nezdály velké; nepřej si ponížení nikoho, aby tvé vlastní nebylo zjeveno všem. Žij pak dny svého života, které jsou méně než prchavá chvíle, s myslí neposkvrněnou, srdcem nezkaženým a s čistými myšlenkami, žij s posvěcenou přirozeností, tak abys svobodný a spokojený mohl odložit tuto smrtelnou schránku, vrátit se do mystického ráje a setrvat ve věčném království navěky.“¹⁷

A Bahá'u'lláh nám říká:

„Ó vystěhovalci! Neposkrvňujte pomluvami jazyk, který jsem určil pro zmínky o sobě. Jestliže vás pálí oheň hněvu, vzpomeňte na vlastní chyby, a ne na chyby Mých tvorů, jelikož každý z vás zná své nitro lépe, nežli zná druhé.“¹⁸

- Jednota není jen nepřítomností sváru a neshod a ani láska by se neměla vyjadřovat jen pouhými slovy. Můžeme tvrdit, že mezi námi existuje skutečná jednota pouze tehdy, bude-li se naše láska k sobě navzájem projevovat ve službě společenství a budeme-li se ve svých činnostech řídit duchem spolupráce a vzájemné pomoci:

‘Abdu’l-Bahá nás vyzývá:

„Ani na chvíli neodpočívej, a ani na okamžik nevyhledávej pohodlí; spíše srdcem i duší usilovně pracuj, abys mohl prokázat obětavou službu třeba i jen jedinému z přátel a přinést štěstí a radost být i jen jedinému zářícímu srdci. Tot’ skutečnou štědrostí a tot’ rozeskví ‘Abdu’l-Baháovo čelo. Bud’ v tom mým společníkem a druhem.“¹⁹

A ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Největší potřebou lidstva je spolupráce a vzájemnost. Čím silnější budou pouta družnosti a solidarity mezi lidmi, tím větší bude síla konstruktivnosti a úspěchu na všech úrovních lidské činnosti.“²⁰

- Nejdůležitějším klíčem k úspěšné činnosti společenství je upřímná a láskyplná konzultace o všech záležitostech. Prostřednictvím konzultace se spojují různé způsoby, jakým se každý z nás na nějaký problém díváme, a my zjistíme, jakým směrem bychom se měli při svých společných činnostech vydat. Konzultací dosáhneme jednoty myšlení, a budou-li naše myšlenky a názory v jednotě, můžeme vytvářet efektivní plány, které povedou k pokroku našich společenství. ‘Abdu’l-Bahá se o lidech, kteří konzultují, vyjadřuje těmito slovy:

„Prvotními požadavky pro ty, kteří se společně radí, jsou čistota motivu, zářivost ducha, odpoutání se ode všeho kromě Boha, přitažlivost k Jeho Božským Vůním, pokora a skromnost ve vztahu k Jeho milovaným, trpělivost a neochvějnost v těžkostech a služba Jeho vznešenému Prahu. Pokud se jim dostane milostivé pomoci osvojit si tyto přídomky, bude jim uděleno vítězství z neviditelného Království Bahá.“²¹

- Jednota myšlení nedojde naplnění, pokud se nepřemění v jednotu konání. Konat v jednotě neznamena, že děláme všichni totéž. Naopak, při jednotném konání najdou rozmanité talenty členů společenství plného využití. Naše schopnosti se znásobí, a i když je nás stále málo, jsme schopni dosáhnout toho, co ani ty největší a nejmocnější organizace na světě nedokáží uskutečnit. ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Pokaždé, když svaté duše, čerpající ze síly nebes, povstanou s těmito vlastnostmi ducha, a pochodují šik za šikem jako jeden muž, každá z těchto duší bude jako tisíc duší, a vzdouvající se vlny tohoto mohutného oceánu budou jako batalióny Shromáždění na výsostech.“²²

Nejdříve si pozorně přečtěte výše uvedený výklad a s účastníky ve své skupině se bod za bodem pobavte o jeho obsahu. Poté budete možná chtít si navzájem pomáhat v tom, že se budete procvičovat v představování uvedeného tématu, tak jak jste to činili v předchozích třech částech. Níže uvedená cvičení vám mohou ve vašem úsilí určitým způsobem pomoci.

1. Doplněte následující věty:

- a. V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než _____ a sváry Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- b. V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než různice a _____, Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- c. V tento Den nemůže této Věci _____ uškodit _____ než různice a sváry Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- d. V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než různice a sváry Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a _____. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- e. V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než různice a sváry Božích milovaných, jejich _____, odcizení a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- f. V tento Den nemůže této Věci nic uškodit více než různice a sváry Božích milovaných, jejich hádky, _____ a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.
- g. V tento Den nemůže této _____ nic uškodit více než různice a sváry Božích milovaných, jejich hádky, odcizení a lhostejnost. Opusťte je, skrze Boží sílu a s Jeho svrchovaným přispěním, a usilujte se spojit lidská srdce v Jeho Jménu Sjednotitel, Vševedoucí, Nadevše Moudrý.

2. 'Abdu'l-Bahá nám ve druhém citátu říká:
- a. Musíme žít v dokonalé _____ .
 - b. Nesmíme se nikdy _____ na _____ .
 - c. Musíme milovat všechny lidi kvůli _____ , a ne kvůli nim samotným.
 - d. Nikdy se _____ nebo _____ , pokud budeme milovat lidi kvůli _____ .
 - e. Lidstvo není _____ .
 - f. Budeme vždy _____ pokud budeme nahlížet _____ .
 - g. Pokud pohlédneme směrem k _____ , budeme lidi _____ a chovat se k nim _____ .
3. 'Abdu'l-Bahá nám ve třetím citátu říká:
- a. Musíme soustředit všechny myšlenky svého srdce na _____ a _____ .
 - b. Objeví-li se myšlenka na válku, měli bychom se jí bránit _____ .
 - c. Nenávistnou myšlenku lze zničit _____ .
 - d. Myšlenky na válku ničí veškerou _____ , _____ , _____ a _____ .
 - e. Myšlenky na lásku vytvoří _____ , _____ , _____ a _____ .
4. Co byste měli dělat, když zjistíte, že mezi vámi a ostatními lidmi ve společenství dochází k rozporům? _____

5. Popište duchovní kázeň, která vám pomůže přispět k jednotě ve vašem společenství:

6. Které z následujících skutečností přispívají k jednotě?

- _____ Hledět na nedostatky druhých
- _____ Přehlížet chyby druhých
- _____ Před nějakým přítelem se zmiňovat o nedostatecích jiného člověka
- _____ Zveličit nebo pozměnit nějaký příběh tak, aby byl někdo jiný vykreslen v nepříznivém světle
- _____ Přemýšlet o chybách ostatních lidí

7. Proč kritizujeme některé lidi, když udělají nějakou chybu, ale nekritizujeme jiné, i když udělají přesně to samé? _____

8. Je možné mít jednotu v situaci, kdy lidé pomlouvají jeden druhého? Proč ne? _____

9. Lhát o někom je zjevně špatné. Ale je v pořádku se před ostatními kriticky vyjadřovat o někom kvůli něčemu, co skutečně udělal/a? _____

10. Jaký je rozdíl mezi klepy, pomlouváním a kritikou ostatních? _____

11. Jaké účinky mají na společenství klepy, pomlouvání a neustálá kritika? _____

12. Jak můžeme tyto návyky ze svého života odstranit? _____

13. Co by se stalo, kdybychom o lidech mluvili jen tak, jako by byli mezi námi přítomni?

14. Pokud pomlouváme před dětmi, jaký to bude mít na ně účinek? _____

15. Odkud pochází sklon ke klepům a pomlouvání? _____

16. Bahá'u'lláh nás nabádá: „Jestliže vás pálí oheň hněvu, _____
_____ a ne _____ ,
jelikož každý z vás zná _____ lépe, nežli
_____ .”
17. Láska se nemá vyjadřovat pouze slovy. Co dalšího je třeba? _____

18. Abdu'l-Bahá nás v souvislosti s jednotou a láskou vyzývá: „Ani na chvíli _____ , a ani na okamžik _____ ; spíše _____ , abys mohl prokázat _____ třebas i jen jedinému z přátel a _____ byt i jen jedinému zářícímu srdci.“
19. A 'Abdu'l-Bahá dále prohlašuje: „Největší potřebou lidstva je _____ a _____ . Čím silnější budou pouta _____ a _____ mezi lidmi, tím větší bude síla _____ a _____ na všech úrovních lidské činnosti.“

20. Jaký je nejdůležitější klíč k úspěšné činnosti společenství? _____
21. ‘Abdu’l-Bahá takto hovoří o lidech, kteří konzultují: Prvotními požadavky pro ty, kteří se společně radí, jsou _____, _____, _____, _____ k Jeho milovaným, _____ v těžkostech a _____ Jeho vznešenému Prahu. Pokud se jim dostane milostivé pomoci osvojit si tyto přídomek, _____ z neviditelného Království Bahá.“
22. Ohledně síly jednotné činnosti nám ‘Abdu’l-Bahá říká: „Pokaždé, když svaté duše, čerpající ze _____, povstanou s těmito _____, a pochodují šik za šikem _____, _____ z těchto duší bude jako _____, a vzdouvající se vlny tohoto mohutného oceánu budou jako _____.“

ČÁST 9

Při své čtvrté návštěvě u Sanchezových má Alexandra to potěšení setkat se s jejich vnučkou Beátou, která u nich bydlí a která chodí na střední školu, jež se nachází v blízkém okolí. Beáta se o téma jednoty velmi zajímá a diskuse se nadšeně účastní. Když se rozhovor nachýlí ke konci, přinese paní Sanchezová každému kávu a zákusek. To dává Alexandře příležitost, aby se s Beátou trochu lépe poznala a dohodla se s ní, že se spolu zítra sejdou, aby si promluvíly o snahách o budování společenství, ke kterým v daném sousedství dochází. „Mohla by mít zájem o studium hlavní posloupnosti kurzů,“ pomyslí si Alexandra. „Mohla bych jí pomoci plynule projít několika prvními knihami. Možná že bude chtít začít pořádat dětské hodiny nebo mi pomáhat se skupinou juniorské mládeže, která se v daném sousedství právě vytváří. V takovém případě by postupně mohla přebírat za skupinu větší odpovědnost s tím, jak bude postupovat ve svém studiu až ke Knize 5, která ji připraví na službu animátora.“ Alexandra se zúčastnila několika setkání pro mládež, která vedla k účasti mnoha lidí na procesu rozvíjení střediskem vzdělávání. Tato setkání se navíc také zaměřovala na určitá diskusní témata. Alexandra se rozhodne, že ve svém zítřejším rozhovoru s Beátou bude vycházet ze stejného sledu myšlenek. Rozhovor začíná takto:

Každý z nás chce, aby se svět stal lepším místem. Těšíme se na budoucnost, kdy dojde k nastolení světového míru a lidská rodina bude žít ve vzájemném souladu. Taková budoucnost není jen pouhým snem, a lze ji uvádět do života tím, že se nás stále více bude snažit přispívat k zlepšování světa. Každý z nás chová hluboko v srdci touhu

sloužit svým společenstvím. Potřebujeme si rozvíjet schopnost konat nezištné činy služby ve prospěch obecného blaha.

O své službě lidstvu můžeme přemýšlet tak, že si představíme stezku služby, na které spolu kráčíme. Tato stezka je otevřená všem. Je na každém z nás, aby se rozhodl, že se na ni vydá, a postupujeme po ní vlastním tempem. Po této stezce nejdeme sami; sloužíme po boku svých přátel, společně se učíme a navzájem se doprovázíme. Každý krok, který uděláme, vyvolává radost a sebedůvěru a každé naše úsilí přináší božská ujištění.

Beátě se líbí to, co slyší, a po této krátké prezentaci následuje živý rozhovor. Než půjdeme dále, na chvíli se zde zastavme a přemýšlejme o tom, jaký je vlastně vzájemný vztah mezi těmito dvěma novými přítelkyněmi. Alexandra se rozhodla vést rozhovor, na němž se probíraly hluboké myšlenky, a učinila tak kvůli tomu, aby Beátu pozvala k účasti na procesu rozvíjeném střediskem vzdělávání. Proč nestačilo, aby Beátě prostě a jednoduše řekla, že probíhá celá řada kurzů, které pořádá středisko vzdělávání a vyzvala ji, aby se do nich zapojila?

ČÁST 10

Rozhovor mezi Alexandrou a Beátou pokračuje asi dvě hodiny. Níže uvádíme několik dalších myšlenek, o které se Alexandra dělí se svou novou přítelkyní. Je samozřejmě jasné, že její prezentace není příliš dlouhá a vleklá. Velkou část z těchto dvou hodin společně přemýšlejí o myšlenkách uvedených v těchto odstavcích:

Jsme mladé, máme energii a jsme velmi nadšené. Lidé předpokládají, že jsme bezstarostné. Ale je tomu naopak; zajímá nás tíživá situace lidstva a rády bychom viděly, kdyby ve společnosti došlo ke skutečné změně. A také musíme myslet na svůj vlastní život – na vzdělání, práci, přátele a rodinu. Každým rokem jsme o něco starší, a zjišťujeme, že na sebe bereme stále více povinností; naši rodiče toho od nás hodně očekávají. Když někdy přemýšlím o všech svých povinnostech, cítím se ohromena. Potom si vzpomenu na jeden citát z Bahá'í Spisů, který jsem se naučila nazpaměť: „Lidský život má své jaro a je obdařen úžasnou slávou. Období mládí vystihuje síla a elán a vyniká jako nejvybranější období lidského života.“

Chtěla bych se s tebou podělit o to, že mnoho mladých lidí po celém světě žije ve společenstvích, jaké je to naše, a uvědomují si, že své síly mohou nasměrovat k tomu, abychom plnili dvojí záměr: tj. pečovat o svůj vlastní intelektuální a duchovní růst a přispívat k transformaci společnosti. Tyto dva aspekty našeho záměru jsou vzájemně

propojeny. S tím, jak si budeme rozvíjet své schopnosti, dokážeme ostatním lépe sloužit, a když jeden druhému pomáháme, rosteme jako jednotlivci a rozvíjíme si vlastnosti, které máme.

Tady se opět objevuje myšlenka stezky služby, o které jsem se zmiňovala už dříve. Jít po této stezce není něčím, co bychom ke svému životu jen přidávali, ale dává smysl všemu, co děláme. Služba společenství nám pomáhá lépe porozumět smyslu našeho vzdělávání, ujasnit si své myšlenky, pokud jde o budoucnost a rozvíjet si vlastnosti, kterými musíme přispívat k blahobytu svých rodin. Upevňuje naše přátelské vazby. Brání nám mrhat silami na nedůležité činnosti.

Když přemýšlíme o svém duchovním a intelektuálním růstu, musíme si být vědomi četných sil, které nás ovlivňují. Některé z nich, jako například síly poznání, spravedlnosti a lásky, nás posouvají správným směrem a my se musíme naučit se s nimi spojit. Jsou tu ale i jiné síly, jako například síly materialismu a sebestřednosti, které činí pravý opak, a my bychom jim měli odolávat. Musíme se snažit dosahovat znamenitosti a věřit tomu, že naše úsilí bude požehnáno božským ujištěním.

A při přemýšlení o našem přínosu k transformaci společnosti – proměně světa plného násilí, chudoby a utrpení ve svět míru, blahobytu a harmonie – musíme brát v úvahu hmotný i duchovní pokrok. Hmotného pokroku pro všechny lidi nebude dosaženo, pokud nedosáhneme také duchovního pokroku. Pouze pokud půjde hmotný i duchovní pokrok ruku v ruce, bude zlepšení světa dosaženo. Toto je další citát, který jsem si zapamatovala: „Hmotná civilizace je jako lampa, zatímco duchovní civilizace je světlem v této lampě. Dojde-li ke spojení hmotné a duchovní civilizace, poté budeme mít světlo i lampu pohromadě, a výsledek bude dokonalý.”

Když kráčíme stezkou služby, učíme se pracovat se skupinami jednotlivců, zejména pak dětí a juniorů, pomáháme jim získávat znalosti a osvojovat si dovednosti a duchovní vlastnosti. Učíme se také věnovat pozornost jednotě svých společenství. Jednotlivci, rodiny a organizace, které chtějí přispívat k pokroku společenství, musí mezi sebou navzájem spolupracovat. Musí vytvořit společnou vizi a cíl a opustit chování, které působí konflikt.

Je tedy důležité, abychom si jako mladí lidé rozvíjeli návyky, které vedou k harmonické vzájemné spolupráci s ostatními. Je třeba, abychom byli přáteli: navzájem se doprovázeli v činnosti, kterou děláme, cenili si přínosu, jež do společného úsilí navzájem vnášíme, vzájemně se povzbuzovali a podporovali, poznávali silné stránky těch druhých, vzájemně si dávali užitečné rady a o tyto rady se též navzájem žádali a radovali se z úspěchů jeden druhého. Jdeme-li po stezce služby, musíme konat, přemýšlet o svých činech, konzultovat a společně studovat.

Za posledních několik desetiletí se Bahá'í společenství prakticky ve všech zemích světa podařilo vytvořit velmi výjimečný druh vzdělávací instituce. Tato střediska vzdělávání, což je název, jakým je označujeme, pořádají kurzy, které zvětšují naše schopnosti sloužit společenství. Studium těchto kurzů získáváme duchovní vhledy a praktické dovednosti, kterých je třeba k společnému postupu vpřed po stezce služby. Když těmito kurzy procházíme, roste naše schopnost vykonávat stále složitější skutky služby. Celou dobu nás doprovázejí lidé, kteří jsou zkušenější, než jsme my, a časem přirozeně začínáme doprovázet přátele, kteří mají menší zkušenosti. Od počátku jsme všichni

„Být protagonistou“ znamená mít vůli jednat promyšleně, vytrvat ve svém úsilí, získávat znalosti a uvádět je na každém kroku do života. Protagonista není jen nějakým pouhým pasivním příjemcem výhod, ale aktivně přispívá k pokroku. Aby se stal člověk protagonistou, musí se naučit uplatňovat tvůrčí a ukázněnou iniciativu. Kurzy střediska vzdělávání nám pomáhají zlepšovat naši schopnost stát se protagonisty procesu budování společnosti.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ČÁST 11

Uplynou ještě další dva týdny, než Alexandra opět navštíví dům Sanchezových. Právě v té době měla Beáta možnost se účastnit jedné intenzivní kampaně a dokončit první dva oddíly Knihy 1. Se skupinou pěti přátel se nyní v sousedství dvakrát týdně scházejí, aby studovali třetí oddíl oné knihy. Alexandra se domnívá, že nadešel příhodný okamžik k tomu, aby se se Sanchezovými uskutečnil rozhovor na téma modlitby, a požádá Beátu, jestli by jí s tím nechtěla pomoci. Vy sami jste si už druhý oddíl Knihy 1 prostudovali, takže není třeba zde jeho obsah stručně představovat. Alexandra s Beátou půjdou k Sanchezovým na návštěvu a právě na této návštěvě je s tímto obsahem seznámí. Až si tento druhý oddíl Knihy 1 zopakujete, měli byste umět vyložit některé hlavní body, kterým se budete snažit v diskusi na toto téma věnovat. Své myšlenky můžete napsat na níže uvedené řádky.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ČÁST 12

Alexandřiny návštěvy v rodině Sanchezových trvají ještě několik týdnů. Všichni mají příležitost se na nich pobavit o řadě témat, která přirozeně vyplývají z jejich úvah o významu modlitby – jedná se například o život duše, rozvoj duchovních vlastností, poslušnost vůči zákonům a nařízením Boha a neochvějnost v Jeho lásce. Při jedné příležitosti se také krátce pobaví o institucích správního řádu, zejména o místních a národních duchovních radách. Nemusíme se zde zabývat obsahem toho, co na každé z těchto po sobě jdoucích návštěvách probírali. Mezi lidmi, kteří se zapojují do celé řady rozhovorů, jež se podobají těm, jimiž se zde zabýváme, se však často objevují dvě otázky. První má co do činění se setkáními pořádanými společenstvím a druhá s finančními zdroji. V této části se budeme věnovat tématu různých setkání, konkrétně jde o Slavnost devatenáctého dne, a v další se podíváme na otázku financí.

Následující body by tedy mohly tvořit základ k rozhovoru na téma Slavnosti devatenáctého dne:

- V Bahá'í společenství se konají setkání za různými účely – k modlitbě, ke studiu, k oslavě významných událostí, ke konzultaci o záležitostech společenství a službě společnosti a k diskuzi o plánech činnosti. Bahá'u'lláh dává následující příslib:

„Při Mém životě a Mé Věci! Kolem jakéhokoliv obydlí, do kterého vstoupí přátelé Boha, a ze kterého zazní jejich volání, jež chválí Pána a oslavuje Ho, budou kroužit duše pravých věřících a všichni oblíbení andělů.“²³

- Naslouchání Slovu Božímu na setkáních přátel přináší radost srdcím a posiluje pouta jednoty. Bahá'u'lláh nás vybízí:

„Náleží přátelům, at' se nachází v jakékoli zemi, aby se společně shromažďovali na setkáních a na nich hovořili moudře a výmluvně a četli verše Boží; neboť to jsou Slova Boží, která zapalují oheň lásky a rozněcují ho.“²⁴

‘Abdu’l-Bahá píše:

„Pořádejte setkání a pronášejte a zpívejte nebeská učení, aby tato země mohla být osvícena světlem pravdy a tento kraj se díky ujištěním Ducha Svatého stal rozkošným rájem, neboť tento věk je stoletím Přeslavného Pána a melodie jednoty lidského světa dojde sluchu Východu i Západu.“²⁵

- Ze všech Bahá'í setkání si zaslouží zvláštní zmínku Slavnost devatenáctého dne. Bahá'í kalendář se skládá z devatenácti měsíců o devatenácti dnech a Bahá'í věřící se v každé lokalitě scházejí jednou za měsíc na tomto setkání, jak to nařídil Sám Bahá'u'lláh:

„Vpravdě, je vám nařízeno uspořádat jednou za každý měsíc slavnost, i kdyby se podávala pouze voda; neboť Bůh má v úmyslu spojit srdce dohromady, byť by to bylo prostředky pozemskými nebo nebeskými.“²⁶

- Slavnost devatenáctého dne se skládá ze tří částí. První je duchovní část, během níž se pronášejí modlitby a čtou úryvky ze svatých spisů. Druhou tvoří administrativní část, během níž probíhá konzultace o záležitostech společenství. Třetí je společenská část.
- Z následujících 'Abdu'l-Baháových slov můžeme nejasně porozumět důležitosti duchovní části Slavnosti devatenáctého dne:

„Ó vy věrní služebníci Odvěké Krávy! V každém cyklu a zřízení byla slavnost podporována a milována, a prostírání stolu pro milovníky Boha bylo považováno za chvályhodný čin. Toto obzvláště platí dnes, v tomto neporovnatelném zřízení, v tomto nejštědřejším věku, kdy je slavnost vysoce vyzdvihována, neboť je vpravdě započítána mezi taková setkání, která jsou pořádána, aby uctívala Boha a oslavovala Ho. Zde se zpívají svaté verše, nebeské ódy a chvalozpěvy, srdce je oživeno a unešeno.“²⁷

- Během administrativní části slavnosti si přátelé, kteří se na slavnosti sešli, vyslechnou zprávy o aktivitách Bahá'í společenství z míst blízkých i vzdálených, konzultovali o záležitostech Víry v jejich společenství a o jejich přínosu k blahobytu společnosti, seznamovali se s vedením od Světového domu spravedlnosti a zamýšleli se nad pokrokem svých plánů a předkládali své návrhy institucím Víry. Konzultace na slavnosti devatenáctého dne je nanejvýš důležitá, protože tímto způsobem je každý jednotlivec schopen přispívat svým dílem k záležitostem celosvětového Bahá'í společenství.
- Společenská část slavnosti je věnována přátelskému družení se a pohostinnosti. Může se na ní hrát hudba, pořádat povznášející přednášky nebo různé prezentace, které si například připraví děti. Stručně řečeno, k obohacení této části slavnosti lze uplatnit pečlivě vybraná kulturní vystoupení, která se vyznačují důstojností i radostí.
- Slavnost devatenáctého dne je významným rysem správního řádu této Víry. Spojuje duchovní, administrativní i společenské aspekty života společenství. Všem těmto aspektům je třeba věnovat stejnou pozornost, protože úspěch slavnosti závisí na správné vyváženosti mezi těmito třemi složkami. V poselství napsaném v srpnu 1989 Světový dům spravedlnosti uvádí:

„Světový řád Bahá'u'lláha zahrnuje všechny části lidské společnosti; spojuje duchovní, administrativní a společenské procesy života a směřuje lidské projevy v jejich různorodých formách k vytvoření nové civilizace. Slavnost devatenáctého dne obsahuje všechny tyto aspekty na samé základní úrovni společnosti. Funguje na vesnici, ve městě, ve velkoměstě, a je to instituce, jejímiž členy jsou všichni lidé Bahá. Má za cíl šířit jednotu, zajišťovat pokrok a podporovat radost.“²⁸

- Tak důležitou událost, jakou je slavnost devatenáctého dne, nelze chystat ve spěchu. Prostřednictvím modlitby a rozjímání se musí každý jednotlivec na samotnou slavnost duchovně připravit, a během samotné události by se měl každý srdcem i duší účastnit, ať už při čtení v duchovní části, nebo jen při poslouchání pronášených úryvků; ať už při podávání zpráv, přijímání pokynů nebo předkládání návrhů; ať už člověk působí v úloze hostitele nebo si jen s radostí a nadšením užívá hostitelovy pohostinnosti. Ve stejném dopise věnovaném tématu slavnosti devatenáctého dne Světový dům spravedlnosti uvádí:

„Mezi důležité aspekty přípravy na slavnost patří vhodný výběr úryvků ke čtení, určení dobrých čtenářů v dostatečném předstihu a smysl pro důstojné způsoby jak při samotném průběhu duchovního programu, tak i při přijímání jeho obsahu. Náš zážitek velmi ovlivňuje i pozornost věnovaná výběru prostředí, ve kterém se slavnost bude konat, ať už je to venku, nebo uvnitř. Čistota, uspořádání prostoru praktickým a dekorativním způsobem – to vše hraje důležitou roli. Znakem dobré přípravy je také dochvilnost.“

„Úspěch slavnosti závisí do velké míry na kvalitě přípravy a účasti jednotlivce. Milovaný Mistr nabízí následující radu: „Slavnostem devatenáctého dne přikládejte velkou váhu, aby milovaní Pána a služebnice Milosrdného mohli při těchto příležitostech obrátit své tváře ke Království, zpívat chvalozpěvy, úpěnlivě prosit o Boží pomoc, radostně se zamilovat jeden do druhého a růst v čistotě a svatosti, v báni před Bohem a v odolnosti vůči vášni a egu. Takto se odloučí od tohoto jevového světa a ponoří se do horlivosti ducha.““²⁹

Výše uvedené myšlenky byste si měli jako vždy několikrát přečíst a ve své skupině se o nich pobavit, abyste se je naučili přirozeně vyjadřovat. Následující cvičení vám pomohou v tom, abyste ještě hlouběji porozuměli významu slavnosti devatenáctého dne:

1. Čím se podle nám daného Bahá'u'lláhova ujištění bude vyznačovat každé obydlí, ve kterém se sejdem, abychom chválili Pána a oslavovali Ho? _____

2. Bahá'u'lláh nám ve druhém výše uvedeném citátu říká, že když se spolu sejdem na setkáních, měli bychom hovořit _____ a _____ a číst _____; neboť to jsou Slova Boží, která _____ a _____.
3. Ve třetím výše uvedeném citátu nám 'Abdu'l-Bahá radí, abychom pořádali setkání a pronášeli a zpívali nebeská Učení, aby
– země, ve které žijeme, mohla být _____.
– kraj, ve kterém bydlíme, se stal _____.
4. Kolik měsíců má Bahá'í kalendář? _____

5. Kolik dní má každý měsíc? _____
6. Jaké zvláštní setkání pořádají Bahá'í věřící jednou za měsíc? _____

7. Můžete uvést tři různé části slavnosti devatenáctého dne? _____

8. Konají se různé části slavnosti devatenáctého dne v nějakém pořadí? _____
9. Jaký je účel duchovní části slavnosti? _____

10. Jaký je účel administrativní části slavnosti? _____

11. Jaký je účel společenské části slavnosti? _____

12. O jakém z následujících témat by bylo vhodné se bavit během administrativní části slavnosti?
- _____ Finanční potřeby aktivit společenství
 - _____ Výsledky národního fotbalového týmu
 - _____ Jak vyřešit spor mezi dvěma členy společenství
 - _____ Pokrok Bahá'í dětských hodin ve společenství
 - _____ Význam nějakého úryvku ze Spisů, který jeden člen společenství studoval na začátku týdne
 - _____ Energičnost programu pro juniorskou mládež, který ve společenství probíhá

- _____ Místní pracovní příležitosti, které se otevírají mladým lidem
 - _____ Podpora, kterou může společenství poskytnout skupinám juniorské mládeže, jejichž projekty služby nabyly na větší složitosti
 - _____ Návštěvy rodičů dětí a juniorů v rámci vzdělávacích programů prosazovaných střediskem vzdělávání
 - _____ Posilování duchovního charakteru společenství
 - _____ Časový rozvrh pořadů vysílaných v televizi
 - _____ Poznatky, které byly získány o vytváření radostné a ukázněné atmosféry ve studijních kroužcích
 - _____ Oslava nadcházejícího svatého dne
 - _____ Iniciativy společenské činnosti vyplývající z procesu budování společenství
13. Se svou skupinou se pobavte o následující otázce: Proč je vyváženost mezi těmito třemi částmi slavnosti tak důležitá?
14. Pobavte se nyní o dvou níže položených otázkách.
- a. Jak byste se připravovali na slavnost, kdybyste ji hostili?
 - b. Jak byste se připravovali na slavnost, kdybyste se jí měli pouze účastnit?

ČÁST 13

Druhou otázkou, která se v rozhovorech o Víře často objevuje, se týká toho, jakým způsobem uspokojuje Bahá'í společenství své finanční potřeby. Uvádíme zde několik bodů, které vám mohou pomoci na takové dotazy odpovídat.

- Bahá'í fond je nástrojem, který Bahá'í společenství používá k zaopatřování svých materiálních potřeb. Fond spravují instituce Víry na různých úrovních: místní, národní, kontinentální i mezinárodní. Bahá'í věří tomu, že by měli sami nést náklady spjaté se snahami o šíření své Víry, a příspěvky do fondu jsou tedy přijímány pouze od členů tohoto společenství.
- Přispívání do fondu je dobrovolné. Je také tajné v tom smyslu, že je příspěvek záležitostí mezi jednotlivcem a institucemi Víry – jména přispěvatelů ani výše jednotlivých příspěvků nejsou společenství oznamovány. Na členy společenství není vyvíjen žádný tlak, aby přispívali. Instituce se obracejí na společenství s všeobecným připomenutím důležitosti přispívání do fondu a upozorňují na jeho potřeby. Společenství si často stanovuje vlastní cíl, který se týká příspěvků do fondu. Avšak výše těchto příspěvků není pro jednotlivce nikdy pevně stanovena ani od něho nejsou tyto příspěvky vyžadovány. Je ponecháno na každém věřícím, aby se rozhodl, kolik přispěje, a to v souladu s vlastním porozuměním zmíněným principům.

- Civilizace, kterou se snažíme vytvořit, bude vzkvétat jak materiálně, tak i duchovně. Bohatství je přijatelné pouze za splnění určitých podmínek. Měli bychom jej dosáhnout díky poctivé práci. Měli bychom jej vynaložit pro dobro lidstva. A měla by se povznést celá společnost – není možné, aby pouze několik jedinců oplývalo nesmírným bohatstvím, zatímco většina lidí trpí nedostatkem těch nejzákladnějších potřeb. Bahá'u'lláh nám říká:

„Nejlepší lidé jsou takoví, kteří uhájí své živobytí svým povoláním, a co vynakládají na sebe a své blízké, je z lásky k Bohu, Pána všech světů.“³⁰

„... musíte vydávat dobré a lahodné plody, abyste vy sami i druzí z nich měli užitek. Proto je důležité, aby každý z vás se přičiňoval v řemeslech a odbornostech, protože v tom tkví tajemství bohatství. Ó chápaví lidé!“³¹

A 'Abdu'l-Bahá vysvětluje:

„Bohatství je nanejvýš chvályhodné pod podmínkou, je-li bohaté i veškeré obyvatelstvo. Pokud však jen nemnozí vlastní nadměrné bohatství, zatímco ostatní jsou na mizině, a z onoho bohatství neplyne žádné ovoce nebo přínos, pak je bohatství svému majiteli jen přítěží.“³²

- K tomu, abychom vystavěli společnost, která bude oproštěna od nespravedlnosti a bídy, musíme být štedří a dávající. Třebaže máme k dispozici jen skrovné finanční prostředky, i přesto můžeme k pokroku lidstva něčím přispívat, jelikož skutečné prosperity lze dosáhnout pouze díky tomu, že lidé budou rozdávat z toho, co mají. Štedrost je vlastností lidské duše, a nemá nic do činění s naší materiální situací. Ve Skrytých slovech Bahá'u'lláh říká:

„Dávat a být štedrý jsou Mé přívlastky; dobře je tomu, kdo se zdobí Mými ctnostmi.“³³

- Měli bychom si pamatovat, že opravdový zdroj jakéhokoliv bohatství, které vlastníme, je Bůh, Nejštedřejší. On nám poskytuje prostředky nutné k naší existenci a umožňuje nám rozvíjet se. Když přispíváme do fondu, přispíváme na Jeho Věc částí toho, čím nás obdaroval. Pro Bahá'í věřící tedy přispívání do fondu není pouze záležitostí štedrosti. Je to také duchovní dar a velká osobní zodpovědnost. Strážce nám radí:

„Musíme být jako fontána nebo pramen, který se neustále vyprazdňuje ze všeho, co má, a je neustále doplňován z neviditelného zdroje. Neustále dávat pro dobro svých bližních, nevystrašení strachem z chudoby a spoléhat se na neutuchající štedrost Zdroje všeho bohatství a všeho dobra, tot' tajemstvím správného života.“³⁴

V jednom z dalších kurzů této posloupnosti, který se věnuje tématu hmotných prostředků, budete mít ještě příležitost se nad některými z představovaných myšlenek hlouběji zamýšlet. Prozatím vám doporučujeme, abyste se tak jako vždy pobavili o výše uvedeném textu, abyste si ho prošli bod za bodem a vypracovali následující cvičení. Tímto způsobem se dané myšlenky naučíte vyjadřovat přirozeně a snadno:

1. Na základě daných citátů doplňte v níže uvedených větách prázdná místa.
- a. Bahá'u'lláh nám říká, že bychom měli uhájit _____ svým povoláním a co vynakládáme na _____ .
 - b. Měli bychom _____ a _____ plody, abychom my sami i druhí _____ .
 - c. Každý z nás by se měl _____ v _____ a _____ , protože v tom tkví tajemství _____ .
 - d. 'Abdu'l-Bahá vysvětluje, že bohatství je _____ , pod podmínkou, je-li bohaté _____ .
 - e. Pokud _____ vlastní nadměrné _____ , zatímco _____ jsou _____ , a z onoho _____ neplyne žádné _____ nebo _____ , pak je bohatství _____ .
 - f. Bahá'u'lláh říká: „_____ a být _____ jsou Mé přívlastky; dobře je tomu, kdo se _____ Mými _____ .”
 - g. A Strážce nám doporučuje, abychom byli jako _____ nebo _____ který se neustále _____ ze všeho, co má, a je neustále _____ .
 - h. Neustále _____ pro _____ svých bližních, _____ a spoléhat se na _____ , tot' tajemstvím správného života.

2. Napište posloupnost myšlenek, které vycházejí z výše uvedené prezentace:

ČÁST 14

K získání podrobnějšího přehledu o různých rozhovorech, které se mohou odehrávat v nějaké vesnici nebo sousedství, které kypí velkou aktivitou, jsme sledovali snahy mladé studentky vysoké školy Alexandry. Při několika návštěvách, které probíhaly celkem několik týdnů, procházela s manželi Sanchezovými celou řadou témat, která, jak doufá, pomohou prohloubit jejich znalosti Víry a posílit jejich oddanost učení, které přijali. Nakonec vstoupí na scénu vnučka Sanchezových Beáta, a to nám umožní blíže prozkoumat jiný druh rozhovoru, který se bude tentokrát odehrávat mezi dvěma mladými ženami, které jedna jako druhá dychtí po tom, aby se naučily, jak mohou svým společenstvím lépe sloužit. Při studiu uvedeného výkladu a při vypracovávání cvičení jsme si mohli povšimnout, že kromě rostoucí znalosti příslušných témat jsou také vyžadovány i určité duchovní vlastnosti, postoje a dovednosti, které jsou potřebné k dlouhodobému vedení rozhovorů, o kterých zde přemýšlíme.

V této a další části tohoto oddílu budeme podrobněji zkoumat témata jiného druhu – tj. témata, jež jsou obvykle probírána při návštěvách rodin mladých lidí, kteří se účastní vzdělávacích programů podporovaných střediskem vzdělávání. Jak již bylo uvedeno, výuka dětských hodin a vedení skupiny juniorské mládeže v pozici animátora jsou skutky služby, jimiž se následné kurzy zabývají, – a to v knihách 3 a 5. Příslušné dva programy už můžete nebo nemusíte znát, to závisí na tom, zda jste se jich sami zúčastnili, když jste byli mladší.

Podívejme se nejprve na obsah, který často tvoří základ dlouhodobě probíhajícího rozhovoru s rodinami juniorské mládeže. Představme si, že už uplynula nějaká doba od chvíle, kdy jsme opustili náš příběh, a že Beáta nyní studuje Knihu 2. Alexandra se své přítelkyně zeptá, jestli by ji chtěla doprovázet, až bude navštěvovat rodiny několika juniorů, kteří se s její pomocí chystají vytvořit juniorskou skupinu. Beáta s tím dychtivě souhlasí.

Alexandra vysvětluje Beátě, co má v úmyslu dělat. „Každou návštěvu začneme tím,“ sdělovala jí, „že představíme rodičům program, o nějž jejich syn nebo dcera projevíli zájem a zmíníme se o tom, že se jedná o součást procesu budování společenství, jenž v tomto sousedství postupuje kupředu. Poté s nimi prozkoumáme některé koncepty a myšlenky, které mají pro tento program zásadní význam. Bude to první z celé řady návštěv a my doufáme, že s tím, jak

bude rozhovor postupem času pokračovat, bude rodina tuto skupinu nejen všemožně aktivně podporovat, ale stane se i propagátorem duchovního posilování juniorské mládeže v daném společenství.“

Alexandra a Beáta pokračují v diskusi o některých tématech, která mají v plánu s každou rodinou probírat. Rozhodnou se, že si zapíší všechny myšlenky, které považují za důležité, protože vědí, že jich při první návštěvě proberou pouze několik a že se ostatními tématy budou zabývat až v dalších rozhovorech. Níže se nachází několik tematických bodů, které uvedly o potenciálu, jenž se v juniorské mládeži ukrývá:

- V životě jednotlivce jsou zásadní tři roky ve věku od 12 do 15 let, které jsou obdobím přechodu od dětství k dospělosti.
- Mladým lidem v této věkové kategorii často říkáme „juniorská mládež“. Nejsou to už děti, ale dosud nedosáhli plného rozpuku mládí.
- Bohužel existuje chybný, ale všeobecně rozšířený obraz juniorské mládeže jako vznětlivý, vzpurný a sebestředný, která jeví sklony k tomu být v neustálé krizi. My se na ni však díváme v jiném světle. Je pravda, že jsme v tomto krátkém životním období všichni zažívali rychlé změny – tělesné, emocionální i psychické. A je také pravda, že v konečném důsledku můžeme projevovali určitou vzpurnost. Ve skutečnosti se ale jedná o věk, který v sobě skýtá velký potenciál i velký příslib.
- Není tomu tak dávno, co jsme my sami byli juniory, a pamatujeme si, jak velký vliv na nás tyto změny měly. Někdy jsme byli odvážní a jindy plaší. Někdy jsme bývali docela společenská a jindy velmi stydliví. Často jsme projevovali touhu, že chceme být sami, ale přitom jsme doufali v to, že se nám dostane pozornosti. Chtěli jsme porozumět tomu, jaké věci nám jdou a na co máme nadání a schopnosti. A velmi nám záleželo na tom, jak nás vidí ostatní a co si myslí o našich myšlenkách.
- Je důležité si uvědomit, že toto chování trvá pouze dočasně. Právě v těchto letech lidského života se rychle rozvíjejí určité schopnosti lidské mysli. Začínáme hledat odpovědi na základní otázky existence. Analyzujeme, co se kolem nás děje a zpochybňujeme mnohé z toho, čemu nás učili. A tak jako kdysi už nejevíme ochotu se automaticky řídit tím, co nám říkají dospělí, zvláště tehdy, když vidíme rozpory mezi jejich slovy a činy.
- Pokud se má mladým lidem pomoci v tom, aby své pučící schopnosti uváděli úspěšně do života, je nezbytné se vyhýbat tomu, abychom s nimi zacházeli jako s dětmi. ‘Abdu’l-Bahá popisuje toto období takto:

„Po určitém čase vejde do období mládí, ve kterém jeho bývalé poměry a potřeby nahradí nové požadavky, které přísluší pokroku v jeho stupni. Jeho schopnosti pozorování se rozšíří a prohloubí, jeho intelektové schopnosti se vytříbí a probudí, a různá omezení spjatá s dětstvím ani životní podmínky s ním spojené, už nadále nebudou spoutávat jeho síly a úspěchy.“³⁵

- Světový dům spravedlnosti, správní instituce Bahá’í Víry, říká o přístupu, který při práci s juniorskou mládeží zaujímáme, následující:

„Zatímco světové trendy vykreslují tuto věkovou skupinu jako problematickou, ztracenou v mukách bouřlivých tělesných i citových změn, neschopnou reagovat a sebezničující, Bahá'í společenství díky jazyku, který používá, a přístupům, které si osvojuje, rozhodně postupuje opačným směrem, neboť v juniorské mládeži naopak spatřuje nesobeckost, pronikavý smysl pro spravedlnost, dychtivost dozvídat se o vesmíru a touhu přispívat k budování lepšího světa.“³⁶

Alexandra a Beáta dále obrazení svou pozornost k samotnému programu duchovního posilování a pokoušejí se určit některé z jeho rysů:

- Lidé ve věku od 12 do 15 let touží patřit do skupiny přátel, s nimiž se mohou dělit o své myšlenky, pracovat na různých projektech, sportovat atd. Z tohoto důvodu je program postaven na konceptu „skupiny juniorské mládeže“. Každou skupinu vede „animátor“, který je často o něco starší mládežník a který jim jako skutečný kamarád pomáhá rozvíjet si své schopnosti.
- Skupiny se pravidelně scházejí. Na svých setkáních se junioři učí zkoumat koncepty a vyjadřovat myšlenky bez obav z kritiky nebo posměchu. Jsou povzbuzováni k tomu, aby naslouchali, mluvili, přemýšleli, analyzovali, přijímali rozhodnutí a jednali podle nich.
- Žijeme v době, kdy působí velmi velké množství negativních sil, které ovlivňují způsob, jakým junioři myslí a jak se chovají. Animátoři jim pomáhají s těmito silami bojovat, a to nejen proto, aby je ochránili před morálním rozkladem společnosti, ale aby také pracovali pro zlepšení světa.
- Tento program se snaží rozvíjet schopnosti, které jsou lidské duši vlastní, schopnosti, které se v průběhu raného dospívání začínají projevovat ve stále větší míře. Obzvláště důležitá je schopnost myšlení a také vyjadřovací schopnosti. Mladí lidé si musí rozvíjet jazyk, jehož je třeba k vyjadřování hlubokých myšlenek o světě, tak i k formulování toho, jak by ho chtěli změnit.
- Juniorská mládež touží se zamýšlet nad významem konceptů, které jsou pro smysluplný život zásadní. K několika příkladům patří štěstí, naděje a znamenitost. Lidé bohužel mají tendenci hovořit o těchto myšlenkách povrchně. Získat hluboké porozumění těmto konceptům a poznat, jak se v každodenním životě projevují, může mladým lidem pomoci, aby si ve své mysli vytvořili zdravou morální strukturu a odolávali negativním silám ve společnosti.
- Porozumění konceptům je pro intelektuální rozvoj zásadní. Juniorská mládež se může ve škole někdy potýkat s obtížemi, protože se od ní očekává, že se naučí hodně informací o mnoha různých odborných předmětech, aniž by se jí dostalo dostatečné pomoci k tomu, aby pochopila základní koncepty. Tento program motivuje juniory k tomu, aby se hluboce zamýšleli nad různými myšlenkami, ať už jde o myšlenky týkající se morálky, matematiky, vědy atd. – a tímto způsobem se vždy zlepšuje výkon, který ve škole podávají.
- Juniorská mládež má velkou touhu dávat věcem smysl. Junioři chtějí pochopit důvod, proč se to či ono kolem nich děje. Aby se jim to podařilo, musí se umět dívat nejen svými materiálníma očima, ale i okem ducha. Důležitým cílem tohoto programu tedy

je zlepšování duchovní vnímavosti: schopnosti rozpoznávat duchovní síly a určovat duchovní principy v situacích, se kterými se setkáváme.

- Program dosahuje různých cílů – rozvíjí morálku, duchovní vnímavost a vyjadřovací schopnosti – a děje se tak za pomoci celé řady textů. Texty obsahují jednoduché příběhy o životě mladých lidí v různých částech světa. Kromě společného studia těchto textů, debaty o jejich obsahu a vypracovávání požadovaných cvičení se junioři účastní různých sportovních aktivit a poznávají rozličná umění a řemesla.
- Juniorské skupiny za pomoci animátorů také plánují řadu projektů služby a uvádějí je v život, což tvoří hlavní část programu. Junioři se prostřednictvím těchto projektů učí přemýšlet o společenství a jeho potřebách, konzultovat a spolupracovat mezi sebou i s ostatními lidmi ve společenství.
- V textech jsou obsažena rozmanitá témata; každé se zaměřuje na nějakou hlavní myšlenku, která je pro duchovní posilování juniorské mládeže zásadní. První text se například zabývá tématem „ujištění“ – že Bůh dává ujištění našemu úsilí, které vyvíjíme za účelem dosažení ušlechtilých cílů. Další text je o „naději“ – jak musíme s nadějí hledět do budoucnosti i v těch nejtěžších dobách. A další podrobněji rozebírá koncept „znamenitosti“. „Radost“ je tématem jednoho příběhu, zatímco v jiném je předmětem našich úvah „síla slova“. Mezi texty, které se zabývají matematickými koncepty, je jeden, který zkoumá návyky uspořádané mysli. Pro oblast vědy existuje jeden text, který se zaměřuje na péči o lidské zdraví – tělesné, duševní i duchovní. A témat, která junioři za tři roky studují, je asi deset nebo je jich ještě o něco více.

Alexandra a Beáta se chystají vzít si s sebou několik textů, pokud by si je rodiče přáli letmo pročíst. Pokud ještě nejste s texty dobře obeznámeni, možná že vám přijde užitečné věnovat nějaký čas tomu, abyste si přečetli co nejvíce příběhů, neboť vám to umožní lépe sledovat různé rozhovory, které ve společenství probíhají. Doporučujeme vám, abyste se mezitím s ostatními účastníky své studijní skupiny důkladně pobavili o výše představovaných myšlenkách, které jsou podrobněji popsány v Knize 5. Pokud se po prostudování této knihy rozhodnete, že chcete být animátorem skupiny juniorské mládeže, budete systematicky navštěvovat rodiny jejích členů a prozkoumávat s nimi tyto myšlenky i mnohé jiné. Ale i teď budete stejně jako Beáta možná chtít při několika návštěvách rodin juniorů ve vašem společenství doprovázet někoho, kdo má více zkušeností.

ČÁST 15

Nazítří navštíví Alexandra s Beátou domovy tří juniorů, kteří se chtějí připojit k nové skupině, jež se v onom sousedství právě vytváří. Beátu těší, s jakým nadšením se rodiče zapojují do rozhovoru o programu duchovního posilování. Ještě než se odpoledne nachýlí ke konci, nabyla Beáta přesvědčení o tom, že by chtěla Alexandře se skupinou juniorské mládeže pomáhat, a doufá, že se ještě než uplyne jeden rok, naučí sloužit jako animátorka nové juniorské skupiny. Samozřejmě si uvědomuje, že by měla mezitím dokončit studium několika knih střediska vzdělávání. Je však odhodlána pokračovat ve svém studiu stejným plynulým tempem, jaké ji dostalo až tak daleko.

Za Alexandřiny neustálé pomoci a povzbuzování postupuje Beáta vpřed po stezce služby. Pojdme se tedy o několik měsíců později znovu vrátit k Beátinimu příběhu v okamžiku, kdy se právě chystá dokončit studium Knihy 3. Školitel Beátinina studijního kroužku požádal učitelku dětských hodin Maribel, aby vyzvala Beátu a její spoluúčastníky k tomu, aby ji na střídačku doprovázeli, až bude chodit na návštěvu k rodičům mladých lidí v nové třídě pro stupeň 1, k jejímuž vytváření právě dochází. Beáta má pocit, že se toho při studiu Knihy 3 hodně naučila. A i Alexandra se před Beátou několikrát zmiňovala o tom, že hlubší poznání, kterého se Beátě při studiu této knihy dostalo, povede ke zvýšení jejích schopností sloužit jako animátorka.

Když se dívky spolu sejdou, Maribel řekne Beátě, že půjdou na návštěvu k Emmine matce. „Emma je rozkošná dívka, která se ráda učí,“ říká Maribel. „Už jsem její rodiče jednou navštívila a vysvětlovala jsem jim, co to jsou Bahá’í dětské hodiny. Rodiče Emmě s radostí dovolili se těchto hodin účastnit. Její matka projevila zájem se toho o hodinách více dozvědět, a já jsem slíbila, že přijdu ještě jednou a krátce se zmíním o vzdělávacích konceptech, které jsou základem látky, kterou učíme. Vlastně jsem si o tom napsala několik poznámek. Jestli chceš, můžeme si jimi společně projít a promluvit si o nich.“ S tím Beáta souhlasí. Níže jsou uvedeny poznámky, o kterých se spolu bavily:

- Nejprve řeknu paní Martinezové, že mě velmi těší, že mám Emmu ve své třídě, a zmíním se o některých jejích skvělých vlastnostech.
- Zdá se, že nejlepším způsobem k zahájení diskuse bude, že si s ní společně přečteme tento citát z Bahá’u’lláhových Spisů:

„Pohlížejte na člověka jako na důl oplývající drahokamy nedozírné hodnoty. Jen výchovou lze dosáhnout toho, že ony poklady vyjdou na povrch, že z nich lidstvo bude moci těžit.“³⁷

- Poté se mohu podělit o několik myšlenek, které se týkají toho, jak převelice mě tento výrok ovlivnil v mé pozici učitelky. Mohu říci, že mé srdce překypuje radostí pokaždé, když se zadívám na děti ve třídě a uvažuji o nich jako o dolech oplývajících cennými drahokamy. Každé z nich má potenciál projevat nebeské vlastnosti. Každé z nich má rozličné vlohy, které je možné objevovat a rozvíjet. Každé z nich může vyrůst v plnohodnotného člena společnosti a přispívat k zlepšování světa.
- Dále bych pravděpodobně měla uvést několik příkladů drahokamů, které se vzdělávání musí snažit u každého dítěte odkrývat. Mohla bych se zmínit o některých schopnostech mysli, jako je například schopnost objevovat přírodní zákony, vyrábět krásná umělecká díla a vyjadřovat ušlechtilé myšlenky. Vysvětlím, že děti si mohou začít rozvíjet všechny tyto schopnosti, když se jim dostane řádného vzdělání. Aby k tomu však mohlo dojít, musí si děti osvojovat určité vlastnosti už v útlém věku. Například se musí naučit dávat pozor, pilně pracovat, je-li toho zapotřebí, a umět se soustředit na to, co dělají. Měli by z nich vyrůst jedinci, kteří se zajímají o blahobyt ostatních lidí, a kteří chtějí sloužit společenství. Právě proto je důležité už v mladém věku věnovat pozornost rozvoji jejich charakteru.
- To tedy bude dobrým okamžikem k tomu, abychom požádaly paní Martinezovou o to, aby se s námi podělila o několik myšlenek. Tyto myšlenky se týkají toho, v jakého

člověka by chtěla, aby její dcera vyrostla. Existují nějaké charakterové vlastnosti, jejichž osvojení je pro Emmu podle mínění její matky důležité?

- Mezi vlastnostmi, o kterých se Emmina matka zmiňuje, patří i některé, jež určitě spadají do kategorie duchovních vlastností, což je další téma, které se chystám představit. Řeknu, že jsou určité vlastnosti, které by měl každý jednotlivec mít, a které jsou pro lidskou existenci zásadní. Tyto vlastnosti náleží lidské duši. Rozvíjíme si je, když vyleštíme zrcadlo svého srdce, aby se v něm mohly zračit vlastnosti Boha. Říkáme jim duchovní vlastnosti, a hodiny, které učíme v našich třídách pro stupeň 1, se zejména na tyto vlastnosti zaměřují.
- Myslím, že pak budu pouze pokračovat a vyjmenuji několik duchovních vlastností, jimiž se zabývají hodiny pro stupeň 1 v Knize 3, a podělím se s ní o příslušné citáty. Vysvětlím, že se Emma naučí tyto citáty nazpaměť, a že pak může požádat svou dceru, aby jí tyto citáty přednesla stejně jako modlitby, které se Emma naučí:

– Láska:

„Ó Příteli! V zahradě srdce zasad' jen a jen růži lásky. . .“³⁸

– Spravedlnost:

„Kráčejte stezkou spravedlnosti, neboť to jest, vpravdě, stezka přímá.“³⁹

– Pravdomluvnost:

„Pravdomluvnost je základem všech lidských ctností.“⁴⁰

– Radost:

„Ó synu člověka! Naplň své srdce radostí, abys byl hoden setkání se Mnou a byl zrcadlem Mé krásy.“⁴¹

Maribel a Beáta se rozhodnou, že výše uvedené myšlenky na jednu návštěvu stačí. Už brzy se sami dostanete ke studiu Knihy 3 a budete mít příležitost se zamýšlet nad některými principy, které formují šestiletý program Ruhi institutu pro duchovní vzdělávání dětí. Pokud se vám ještě předtím naskytne příležitost navštívit s nějakým učitelem dětských hodin několik rodičů, mohou vám v tom zde vysvětlované myšlenky pomoci, a ve své studijní skupině byste se o nich nyní měli bod za bodem pobavit.

ČÁST 16

Již před nějakou dobou jsme si přečetli tato ‘Abdu’l-Baháova slova: „Čím silnější budou pouta družnosti a solidarity mezi lidmi, tím větší bude síla konstruktivnosti a úspěchu na všech úrovních lidské činnosti.“ Světový dům spravedlnosti nám říká, že navštěvováním lidí u nich doma a zvaním lidí k sobě na návštěvu „vytváříme vazby duchovního přibuzenství, které rozvíjejí vědomí pospolitosti.“ Účinek této praxe na kulturu našeho rostoucího společenství je tedy značný a měli bychom mu věnovat pozornost.

V předchozích částech jsme sledovali několik různých druhů rozhovoru, ke kterým může docházet v době, kdy k sobě navzájem chodíme domů na návštěvu. Když kráčíme stezkou služby, každý z nás se ve své vesnici, městě nebo sousedství účastní rozvíjejícího se rozhovoru o uplatňování Bahá'u'lláhova učení ve svém individuálním i kolektivním životě. Někdy k tomuto rozhovoru bude docházet v podobě celé řady formálních návštěv, které budou probíhat za účelem prohlubování znalostí tohoto učení u rostoucího počtu lidí. Naskytne se také mnoho dalších příležitostí, kdy budou vzdělávací programy střediska vzdělávání, jejich cíle a náplň tématem různých diskusí. Stále větší množství sousedů a přátel bude zváno k tomu, aby se zapojovalo do procesu budování společenství. Když se tedy zahledíte do budoucnosti a na stezku služby, která se vine před vámi, měli byste vynaložit veškeré úsilí, abyste se dobře naučili látku, která je v tomto oddílu představována, získali zkušenosti s rozhovory o každém z uvedených témat a samozřejmě si i nadále prohlubovali své znalosti Bahá'u'lláhova učení. Poté se tedy budete bezmezně radovat z toho, že se můžete s ostatními lidmi dělit o Boží Slovo.

ODKAZY

1. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Viedeň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990, arabská č. 4, str. 6.
2. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby*. Sbíрка modliteb (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1993), str. 4.
3. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), č., IV, odst. 1, str. 5.
4. Tamtéž, V, odst. 2, str. 5.
5. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í modlitby*, str. 41.
6. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), str. 111.
7. Tamtéž.
8. Z přednášky z 16. srpna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), odst. 23, str. 364.
9. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í modlitby*, str. 27.
10. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XLV, odst. 1, str. 56.
11. srov.: 'Abdu'l-Bahá, citován Shoghi Effendim v knize *Bahá'u'lláhův Světový řád: Vybrané dopisy* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2008), str. 170.
12. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, V, odst. 5, str. 6.
13. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 5. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 4, str. 128.
14. Z přednášky z 21. října 1911, *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911*, č. 6.7–8, str. 29–30.
15. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXLVI, odst. 1, str. 176.
16. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 5. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 4, str. 128.
17. *Skrytá slova*, z perštiny č. 44, str. 35–36.
18. Tamtéž, z perštiny č. 66, str. 42.

19. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy Desky (autorizovaný překlad)
20. Z ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 25. září 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 2, str. 478–79.
21. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), č. 43.1, str. 125.
22. Tamtéž, č. 207.3, str. 360.
23. Bahá’u’lláh, in *Bahá’í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá’u’lláh, ‘Abdu’l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), str. 3.
24. Tamtéž.
25. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), sv. 3, str. 631. (autorizovaný překlad)
26. Bahá’u’lláh, v *Kitáb-i-Aqdas: Nejsvětější Kniha* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2012), odst. 57, str. 37.
27. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 48.1, str. 130.
28. Z dopisu z 27. srpna 1989, vydáno v *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010), č. 69.2, str. 132–33.
29. Tamtéž, č. 69.9–10, str. 135.
30. srov.: *Skrytá slova*, z perštiny č. 82, str. 47.
31. srov.: Tamtéž, z perštiny č. 80, str. 46 – 47.
32. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 printing), odst. 46, str. 33.
33. *Skrytá slova*, z perštiny č. 49, str. 37.
34. Shoghi Effendi, citován v *Bahá’í News*, č. 13 (září 1926), str. 1.
35. Z ‘Abdu’l-Baháovy přednášky ze 17. listopadu 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 3, str. 617.
36. Z poselství z 21. dubna 2010, vydáno v *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), č. 14.16, str. 82.

37. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXII, odst. 1, str. 145.
38. *Skrytá slova*, z perštiny č. 3, str. 23.
39. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXVIII, odst. 1, str. 140.
40. ‘Abdu’l-Bahá, citován Shoghi Effendim v knize *Příchod Boží spravedlnosti* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2011), odst. 40, str. 42.
41. *Skrytá slova*, z arabštiny č. 36, str. 12.

